Nr. 234. Piątek 14 Października 1881. Rok 71.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Od dnia 4 do 12 października sprawdzono w kraju następujące choroby stadne: Zarazę racic: w Stanach (pow. Nisko); Zarazę wąglikową: w Knihininie (pow. Stanisławów). Nosaciznę: w Hrehorowie (pow. Rohatyn), w Oknie (pow. Skałat), w Synowódzku niżnem (pow. Stryj). Nadto panują w kraju następujące choroby stadne: Zaraza racic: w Kleszczowie (pow. Kraków). Zaraza płucna: w Gnojniku (pow. Brzesko), w Zastawiu (pow. Kraków), w Partynie, Rzemieniu, Chrząstkowie i Dąbrówce ad Kaweczyn (pow. Mielec), w Nagnajowie (pow. Tarnobrzeg), w Płaszowie (pow. Wieliczka). Nosacizna i tylczak: w Sierszy (pow. Chrzanów), w Sienkowie (pow. Kamionka), w Kleparowie (pow. Lwów), w Małowodach (pow. Podhajce), w Borozowie (pow. Przemyślany), w Czerniowie (pow. Rohatyn), w Ostrowie (pow. Tarnopol). Swierzb u koni: w Mieczyszczowie (pow. Brzeżany), w Wierzbicy i Zastawiu (pow. Rawa), w Bołszowcu (pow. Rohatyn), w Niedźwiadzie (pow. Ropczyce), w Nowejwsi (pow. Rzeszów), w Międzyborcach (pow. Stanisławów), w Horodyszczu, Mylnicy Skałackiej i Kozówce (pow. Tarnopol).

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12 października 1881.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 14 października.

Sprawę reformy administracyjnej omówiła prasa opozycyjna znakomicie, ale ze swojego tylko stanowiska, tj. w sposób, który może zaimponuje wszystkim rabulistom, ale zgorszyć musi każdego, kto ma o obowiązkach prasy wobec czytającej publiczności takie wyobrażenie, że nie pozwala jej dla tendencyi przekręcać rzeczy prostych lub zamącać jasnych. Kiedy zanosiło się na poruszenie sprawy reformy administracyjnej w sejmach krajowych, prasa opozycyjna z początku żartami rzecz zbywała widocznie dla zagłuszenia wyrzutu, że panujące dawniej stronnictwo nie chciało czy nie umiało podnieść kwestyi tak żywotnej i patrzeć musi teraz na dodatnie działanie autonomistycznego gabinetu. Skoro w kilku sejmach pokazało się, że większość wiernokonstytucyjna jest skłonną poświęcić nawet tak ważną sprawę krajową, aby tylko wyprawić demonstracyę, nagle zmienił się sposób zapatrywania w wiedeńskich redakcyach. Reforma administracyjna nabrała od razu nadzwyczajnego znaczenia, a i sejmom przyznano wielką rolę, chociaż wkrótce przedtem lekceważąco je zbywano. Chodziło o takie przedstawienie rzeczy, żeby z tego wypływała klęska gabinetu, więc oczywiście trzeba było przyznać wielkie znaczenie tak sprawie, w jakiej gabinet wrzekomo klęskę ponosi, jak i ciałom reprezentacyjnym, które wrzekomo klęskę mu zadają.

Dotąd jeszcze nielojalność nie jest tak rażąca, tylko tendencyjność posunięta została do granic najdalszych. Ale nielojalnem w najwyższym stopniu staje się postępowanie prasy opozycyjnej wiedeńskiej, ile razy objaśnia swoich czytelników o stanie reformy administracyjnej w sejmach z większością przychylną rządowi, a szczególnie w sejmie galicyjskim. Nie mogąc znaleźć w treści wniosków i uchwał czystej negacyi lub nagany dla rządu, szuka jej w formie i wmawia w siebie i drugich, że skoro sejmy z większością autonomistyczną nie dały ścisłej odpowiedzi na postawione przez rząd pytania, lecz sformułowały swoje poglądy systematycznie, to można to uważać za odmówienie odpowiedzi a więc za klęskę zadaną rządowi! Nawet sejm galicyjski, którego komisya zaczęła swoje wnioski od wyrażenia rządowi uznania za podniesienie tak ważnej i żywotnej sprawy, oraz za uszanowanie zasady autonomicznej przez zasięgnięcie opinii sejmów — posądzany jest całkiem stanowczo o zamiar udzielenia rządowi nagany w formie najłagodniejszej. To już nie tendencya, któraby wśród ożywionej walki politycznej liczyć mogła na pewną pobłażliwość, to już przekręcanie faktycznego stanu rzeczy, przekręcanie tak jaskrawe, że wprost niegodnem je nazwać można, nie godnem stronnictwa, które chciałoby jak najprędzej dostać się do steru, niegodnem prasy, która w toczącej się walce politycznej odegrać chce rolę przedniej straży. Kogoż przekonać ma to przekręcanie, kogo ono zbałamuci, kiedy znany już dziś dosłowny tekst wniosków komisyi gminnej dotarł w wiernym niemieckim przekładzie do wiadomości szerszych kół politycznych?

Słów pochwały znaleść nie może prasa opozycyjna dla sejmu dolno-austryackiego, który z odwołaniem się na ogólną sytuacyę polityczną, nawet na wrzekome zagrożenie niemieckiego żywiołu, rzeczywiście stanowczo opozycyjne stanowisko zajął wobec kwestyonarza rządowego i całej reformy administracyjnej. Jeżeli merytoryczna część wniosku podoba się prasie wiedeńskiej, to dziwić się temu nie można, co więcej, nawet uznać to trzeba całkiem naturalnem. Ale formy żaden organ wiernokonstytucyjny chwalić nie powinien, nie dlatego, że jest ona stanowcza, nawet ostra, lecz dlatego, że stanowi przeniesienie walki politycznej z Rady państwa na grunt sejmowy. Postępowanie takie nie jest tylko wtedy niestosownem, jeżeli Czesi w ten sposób demonstrują; niestosowniejszem o wiele wydać się ono musi wobec stronnictwa, które tak ściśle odgraniczało zawsze zakres Rady państwa od działania sejmów i dla tego odgraniczenia przed dziewięciu laty przeprowadziło reformę wyborczą.

Sejm krajowy.

XVIII posiedzenie dnia 13 października.

Po zagajeniu o godzinie 11 minut 22 przed południem odczytano treść 13 nowowniesionych petycyj, których ogółem wpłynęło dotąd 553.

Komisyi administracyjnej przekazano petycye: gminy pow. Żywieckiego w przedmiocie wysokiego oszacowania gruntów przy wymiarze podatków; Edmunda Kraińskiego o zrównanie kalendarzy i Hilarego Trettera z pracą konkursową w kwestyi reformy stosunków ekonomicznych ludności żydowskiej.

Komisyi budżetowej przekazano petycye: ks. Krasowskiego o wsparcie dla ochronek dziewcząt sierót w Stanisławowie; Zakładu sierót Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo we Lwowie o zapomogę na odbudowanie dachu blaszanego na zakładowym budynku i Wł. Gołębskiego o zaliczkę na płacę.

Petycyę Eliasza Fitkały, o zarządzeniu wypłacenia zaległej płacy i Aleksandra Pietraszkiewicza o zaliczkę na płacę odesłano do komisyi petycyjnej, petycyę wydziału powiatowego Staremiasto w sprawie popierania Towarzystwa zaliczkowego przekazano komisyi bankowej; petycyę gminy Szaflary w kwestyi obowiązkowej dostawy szutru na drogę Nowy-Targ-Zakopane odesłano do komisyi drogowej, zaś petycyę nauczycieli szkół ludowych w Kamionce strumiłowej o uregulowanie płac odesłano do komisyi edukacyjnej.

Poseł Wesołowski składa do laski dostatecznie poparty wniosek zmiany regulaminu sejmowego w tym duchu, że jeżeli po zamknięciu dyskusyi zabiera głos komisarz rządowy, lub członek Wydziału krajowego, to przez ten fakt dyskusya otwiera się na nowo. Wnioskodawca pragnie zaraz uzasadnić swój wniosek celem odesłania go do komisyi, Marszałek jednak sprzeciwia się temu, ponieważ nagłość nie była uchwalona ani wniesiona, przedmiot ten zatem traktowany będzie według regulaminu.

Poseł Skałkowski interpeluje komisarza rządowego z powodu, że starostwa w

LISTY PARYSKIE

CVIII.

Generalny powrót. Zmiana widoków. W czterech kątach. Wieża Babel. Poliglottyzm uliczny. Gwiazdy teatralne i pracowite szaraczki. Nowości teatralne. Pan Cadol i jego dwie komedye. *La belle affaire. Nos fils.* Nowy okaz naturalizmu. Pan Malus i jego *Lea.* Zwrot ku lepszemu. *Monte-Christo redivivus.* Lamartine.

(Dokończenie.)

W teatrze Dejazet nowa czteroaktowa komedya tego samego autora nosi tytuł *Nos fils* — i to jest jedyny zarzut, jaki jej uczynić można. Dlaczego *Nasi synowie* — kiedy w całej sztuce spotykamy jednego tylko syna, a cała jego historya jest czysto indywidualną, nie dającą ogólnego typu. Ale nie sprzeczajmy się z autorem o tytuł, bo go nam wielu innemi zaletami wynagradza.

Sztuka ta przypomniała mi jednę z najlepszych drobnych komedyj Scribego: *Estela, czyli ojciec i córka*, która przed jakiemi trzydziestu laty wyciskała łzy i wywoływała oklaski wyborowej publiczności, nie powiem jednak, żeby p. Cadol pożyczył przedmiotu od najpłodniejszego niegdyś komedyopisarza. Podobieństwo na tem jedynie zależy, że jak u Scribego tak i u p. Cadol, ojciec sądzi mieć powód do powątpiewania o swojem ojcostwie.

Po śmierci żony hrabia de Valsay znalazł pakiet jej listów, które zdają się świadczyć o złamanem przez nią i to w pierwszych latach po ślubie małżeńskiej wiary. Syn, na którego zrazu przeniósł całe swoje przywiązanie do zmarłej żony, po tem bolesnem odkryciu staje mu się wstrętnym, nienawistnym. Obchodzi się z nim z oburzającą oziębłością i marnuje majątek ślepo, rządząc się coraz nowemi kaprysami, żeby go nie zostawić nieprawemu synowi.

Robert doszedłszy do lat, cierpi w milczeniu; nie martwi go bynajmniej perspektywa utraty majątku, ale nie może znieść obojętnie myśli, że go ojciec niesłusznie nienawidzi, i postanawia oddalić się, choć go przywiązuje do miejsca miłość. Hrabia de Valsay chciałby także oddalić Roberta, bo zna jego charakter i przewiduje, że zacny młodzieniec szukać będzie zemsty, jeżeliby ojciec zginął w pojedynku, który postanowił odbyć z tym, w którym domyśla się uwodziciela swej żony. Wzdryga się na myśl, żeby Robert bił się z własnym ojcem dla pomszczenia jego pamięci, i dlatego po długiem wahaniu decyduje się w końcu odkryć mu to, co uważa jako tajemnicę jego urodzenia. „To nikczemne kłamstwo! — woła z oburzeniem Robert — moja matka była cnotliwą kobietą!“

Przejdźmy od razu do rozwiązania. Ze starannego dochodzenia wykazało się, że autorem korespondencyi, która zakłóciła spokój hrabiego, był brat zmarły jego żony, którego ona w tajemnicy wychowała i wspierała, bo był owocem pobocznej miłostki jej ojca. Hrabia z radością przyjmuje ten dowód niewinności żony, a Robert żeni się z córką swego wuja, który już poprzednio postanowił wynagrodzić mu krzywdę, jaką rozrzutny ojciec miał mu pod względem majątkowym wyrządzić.

Sztuka ta zawiera wiele pięknych scen i dzięki dojrzałemu talentowi autora, zajęcie słuchaczy wzrasta stopniowo od początku do końca.

Zdawałoby się prawie, że teatr we Francyi wraca nareszcie stanowczo na drogę czystego smaku, z której nie powinien był nigdy schodzić, ale niestety nadzieja ta jeszcze jest może zawczesną; jeszcze tu i ówdzie spotykamy się z nieszczęśliwemi płodami fałszywego naturalizmu, który woli nurzać się w błocie i mroku, niż ogrzewać słonecznemi widokami pięknej natury

Oto naprzykład nowy zupełnie autor, występujący pod pseudonymem Malus, który widocznie posiada pewien rodzaj dramatycznego temperamentu i pewien zapas myśli. Na nieszczęście zamiast poszukać jakiego nowego przedmiotu, daje nam nową ale wcale nie poprawną edycyę *Damy kameliowej*, *Kobiet z kamienia* i *Małżeństwa Olimpii.*

Już to przedewszystkiem tam, gdzie poprzednio przeszli tacy autorowie jak Dumas syn, Augier i Barrière, sytuacya niewątpliwie zupełnie jest wyczerpaną i trudno na niej co nowego zbudować, a nadto ci, co dawniej ubolewali nad takiemi Syrenami i *torpillami* i rozczulali się losem ich ofiar, dziś gotowi nieledwie wykrzyknąć: „Dobrze im tak!“ Minęły czasy, kiedy publiczność do łez dawała się wzruszać suchotami Małgorzaty Gautier albo śmiercią Olimpii, dziś ta sama publiczność na zimno zupełnie patrzy na konanie *Nany*, szkaradnie zeszpeconej czarną ospą ...

Mimo to wszystko nie można zaprzeczyć pewnego stopnia talentu autorowi dramatu *Lea*, granego obecnie w teatrze *Comedie parisienne* (jeszcze raz przypominam, że to nie teatr *Comedie française*). Spotykamy tu gdzieniegdzie dramatyczne momenta i wybuchy uczucia, które przy innych danych mogłyby sprawić dużo prawdziwego efektu.

Lea jest lekkomyślną kobietą, która zostawszy żoną młodego poety, nieledwie zaraz nazajutrz po ślubie łamie małżeńską wiarę. Wchodzi ona w spółkę miłośno-spekulacyjną z nikczemnym jegomościa, który jej dostarcza coraz nowych wielbicieli. Ona wszystkich kolejno obdziera z pieniędzy i honoru. Jeden z nich posuwa się nawet do zamiaru samobójstwa, ale na szczęście tylko się lekko rani. W końcu Lea zostaje zabitą przez tego ...nego, który przy niej grał rolę tak zwanego Alfonsa i dzielił się z nią łupami jej ofiar.

Lea pomimo naturalizmu, który w kilku miejscach zaćmiłby a nawet zarumienił samego p. Zolę, znalazła powodzenie, bo jest wybornie graną i ma kilka scen efektownych, radzilibyśmy jednak autorowi, zwłaszcza jeżeli zechce zrzec się pseudonymu i wystąpić pod prawdziwem swojem nazwiskiem, żeby wybierał mniej drastyczne przedmioty do dramatów, które widocznie i bez tego potrafiłby zajmującemi uczynić. Pierwszy krok jego, chociaż nie wolny od błędów, zapowiada lepszą przyszłość.

Jednym z pocieszających symptomów, zdających się zapowiadać bliskie odrodzenie się dobrego smaku na scenie, jest coraz częstsze wznawianie dawno zapomnianych dobrych sztuk starego repertoaru. W tej chwili dzienniki z wielkiem zadowoleniem zapowiadają i to bliskie przedstawienie w teatrze Gaite z bardzo staranną i świetną wystawą ulubionego niegdyś dramatu *Monte-Christo*, Dumasa ojca.

Wielki ten dramat dawniej podzielony był na dwa wieczory, co nie bardzo było dogodne dla publiczności, bo nie każdy może

Stryju i Sokalu oznajmiły istniejącym tamże Towarzystwom zaliczkowym, że nie mają prawa przyjmować wkładek na książeczki od osób nienależących do Towarzystwa, gdyż na to trzeba osobnej koncesyi. Ponieważ reskrypt ministerstwa sprawiedliwości z dnia 28 lutego 1874 r. do l. 2799 stanowi właśnie, że na wydawanie książeczek imiennych nie trzeba osobnej koncesyi, przeto interpelant zapytuje, z jakich powodów powyższe rozporządzenia zostały wydane.

Odpowiedź na tę interpelacyę nastąpi na jednem z najbliższych posiedzeń.

Na porządku dziennym jest dalszy ciąg wczoraj rozpoczętej dyskusyi w przedmiocie założenia internatu dla uczniów seminaryum nauczycielskiego we Lwowie. Sprawozdawca p. Małecki.

Poseł Romanowicz wnosi odroczenie uchwały nad punktem pierwszym wniosku komisyi, a to dlatego, że punkt ten mówi, iż ma być założonym internat dla uczniów seminaryum, nic zaś nie wspomina o pewnych wyłączeniach wyznaniowych, o których mówią punkta następne. Być bardzo może, że gdyby te ograniczenia wyznaniowe zostały odrzucone, to ci, którzy teraz najgorliwiej popierają internat, oświadczyliby się przeciwko niemu, nie należy zatem decydować stanowczo kwestyi, że internat ma być, dopóki tamta kwestya nie zostanie rozstrzygniętą.

Poseł Merunowicz oświadcza, że nie zgadza się pod tym względem z p. Romanowiczem i jest przeciwny internatowi bezwyznaniowemu.

Marszałek zwraca uwagę, że głosowanie nad tem, jaki ma być internat, czy wyznaniowy czy bezwyznaniowy, przed zadecydowaniem, czy ma być wogóle założony, byłoby anomalią, nie może się zatem zgodzić na żądane przez p. Romanowicza odroczenie uchwały nad punktem pierwszym.

Poseł Romanowicz odpowiada p. Merunowiczowi, że nie stawiał bynajmniej kwestyi wyznaniowości lub bezwyznaniowości internatu, tylko kwestyę formalną, którą już rozstrzygnął marszałek, mowca zaś nie sądzi, aby było stosownem prowadzić dyskusyę z kierującym rozprawami.

Wniosek formalny p. Romanowicza odrzucono i punkt pierwszy przyjęto.

Do punktu drugiego stanowiącego, iż internat założonym będzie dla 60 uczniów wyznania chrześciańskiego wszystkich trzech obrządków, zabiera głos p. Zucker, wnosząc odrzucenie wyrazów zastrzegających wyznanie uczniów, którzy mają być pomieszczeni w internacie. Sprzeciwia się to równouprawnieniu, bo i ludność żydowska i protestancka składa się na podatki, z których internat ma być założonym. Mowca nie chce wchodzić, czy to jest prawne, lecz zwraca się przeciwko motywom, które takie postępowanie mają usprawiedliwiać. Sprawozdanie mówi, że gdy szk ła jest bezwyznaniową więc internat, który ma zastąpić rodzinę, nie może być bezwyznaniowym. Mowca jednak przeczy, żeby szkoły nasze były bezwyznaniowe. Wykładana jest w nich nauka religji, odprawiane są codzień przy zaczęciu i ukończeniu nauk modlitwy, młodzież uczęszcza na wspólne nabożeństwa, w czytankach są ustępy religijne. Skoro jednak do szkoły mającej tak wybitny charakter wyznaniowy mogą uczęszczać innowiercy, to nie ma powodu, ażeby ich obecności obawiać się w internacie. Z tego powodu mowca wnosi, aby z punktu drugiego opuścić słowa wykluczające protestantów i żydów. (*Brawo*).

Poseł ks. Buchwald wyraża całe poszanowanie dla religii żydowskiej, jakie każdy katolik mieć musi, religia ta bowiem była podstawą katolickiej, która zresztą każe szanować przekonanie innych, żydzi jednak, którzy nie mają podobnych pobudek do szanowania wiary chrześciańskiej, nie odznaczają się równą tolerancyą, a nawet, jeżeli weźmiemy na uwagę ich dzienniki, najbardziej miotają się na katolicyzm (*Brawo*). Byłoby zatem największą herezyą pedagogiczną mieścić razem żydów z chrześcianami w internacie i temu mowca najmocniej jest przeciwny. (*Oklaski*).

Poseł Bazyli Kowalski oświadcza, że gdy stan funduszów krajowych nie pozwala na obarczenie budżetu kosztami tworzenia podobnej instytucyi, przeto on i jego towarzysze wstrzymują się od dalszego udziału w dyskusyi i głosowaniu nad wnioskiem komisyi. (*Pewna liczba posłów opuszcza salę*).

Poseł ks. Sawa wnosi zamknięcie dyskusyi. W chwili gdy Marszałek poddaje ten wniosek pod głosowanie, p. Goldmann żąda głosu i po uwadze Marszałka, że należy się zapisywać przed rozpoczęciem głosowania, zostaje zapisanym.

Zamknięcie dyskusyi uchwalono. Do głosu przeciw wnioskowi komisyi zapisani pp. Fruchtmann, Rappaport, i Goldmann, za wnioskiem Pietruski i Paweł Popiel.

Poseł Rappaport jako mowca generalny odpowiada p. ks. Buchwaldowi, dowodząc że gdyby zetknięcie się z innowiercami miało być tak niebezpieczne, jak ten mowca utrzymywał, to należałoby wykluczyć żydów ze wszystkich szkół publicznych, wspólnych, tymczasem nic to nie przeszkadza i nie razi nikogo, że żydzi są nauczycielami szkół, w których większość uczniów jest chrześciańska, np. w Drohobyczu. Są wprawdzie starowiercy, którzy są przeciwni zlaniu żydów z narodem, ale chrześcianie powinniby podawać rękę tym żydom, których tendencya jest przeciwną i których hasłem jest asymilacya (*Brawo*).

Poseł Paweł Popiel przyznaje, że gdyby internat miał być bezwyznaniowym, to lepiej żeby wcale go nie było. Na przytoczony przykład, że żydzi są nauczycielami w szkołach, w których większość uczniów jest chrześciańska, mowca odpowiada, że taki stosunek wyjątkowy jest złym i byłby złym również, gdyby chrześcianie byli nauczycielami w szkołach przeważnie żydowskich. Żydzi w szkole nie wystąpią wprawdzie przeciw dogmatom lub praktykom religii chrześciańskiej, ale sama ich obecność już nie jest korzystną dla wiary i zasad chrześciańskich. Kwestya wyznaniowa internatu była już zresztą poruszana w r. z. i w tym duchu została rozstrzygniętą, w jakim ją przedstawia wniosek komisyi. (*Brawo*).

Poseł Pietruski jako członek Wydziału krajowego wyjaśnia, że Wydział krajowy związany zeszłoroczną uchwałą Sejmu nie mógł uczynić innego wniosku jak ten, który przedłożył. Krzywdy dla żydów nie ma w tem żadnej, że internat, na który inni swój grosz składają będzie wyłącznie chrześciańskim, bo gdy jutro lub pojutrze przyjdzie na porządek dzienny sprawa udzielenia stałej rocznej subwencyi 6000 zł. szkole wyznaniowej izraelickiej w Brodach lub inna podobna, to my z pewnością nie powiemy, że nie należy grosza, który przeważnie składają chrześcianie, obracać na cele wyłącznie izraelickie. (*Brawo*). Myśmy powinni być jak jedna rodzina, dziś nam, wam jutro. (*Brawo*).

Sprawozdawca p. Małecki wykazuje również, że wyznaniowy charakter internatu nie stanowi żadnego wyłomu w ustawach konstytucyjnych i nie jest bynajmniej niesprawiedliwością. W internatach niemieckich żydów także nie ma. Zresztą jedną z ważnych przeszkód przeciw ich dopuszczeniu jest kwestya odmiennych świąt i żywienia. Co do tej ostatniej oświadczył wprawdzie p. Zucker, że żydzi postępowi nie krępują się przepisami; nie idzie tu jednak o zdanie żydów postępowych lecz o zdanie kompetentnej władzy religijnej izraelickiej, którąby pewnie nie pochwaliła tego, gdyby żydów w internacie żywiono tą samą kuchnią co chrześcian. Zgadzając się na dopuszczenie żydów do internatu moglibyśmy narazić się na zarzut, że chcemy ich oswoić z praktykami naszej religii i dla niej pozyskać. Wszystkie zatem względy, tak te jak przez innych mowców dotknięte przemawiają za jednolitym chrześciańskiem charakterem bursy i dlatego mowca spodziewa się, że wniosek komisyi zostanie przyjętym bez zmiany.

Za przyjęciem oświadczyło się głosów 66, przeciw 25.

Punkt trzeci wyznaczający na pierwsze koszta założenia bursy 5200 zł., a na roczne utrzymanie 19.090 zł., przyjęto bez dyskusyi.

Do punktu 4, zmniejszającego z 30.000 zł. na 26.585 zł. coroczne stypendya dla kandydatów nauczycielskich, zabiera głos p. hr. Krukowiecki i oświadcza, że jakkolwiek zawsze jest za oszczędnością, tym razem jednak uważa, żo byłoby niewłaściwem skąpstwem odejmować 3415 zł. tym biednym i głodnym seminarzystom, wnosi zatem zupełne opuszczenie tego punktu, to jest zatrzymanie dotychczasowej kwoty stypendyjnej. (*Brawo*).

Sprawozdawca p. Małecki oświadcza w dwóch słowach, że obstaje z urzędu przy wniosku komisyi.

Wniosek p. hr. Krukowieckiego prawie jednomyślnie, gdyż przeciw kilku tylko głosom przyjęto.

Dalsze punkta wniosku i statut bursy bez dyskusyi przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu a na wniosek p. Piętaka uchwalono, iż instrukcya i regulamin bursy mają być jako sprawa gospodarcza przedstawione do zatwierdzenia nie Sejmowi lecz Wydziałowi krajowemu.

Poseł Jan hr. Tarnowski imieniem komisyi kultury krajowej zdaje sprawę z przedłożenia rządowego z projektem ustawy o używaniu prywatnych ogierów do stanowienia. Komisya przedstawia do przyjęcia ustawę z 14 §§. złożoną według wniosku rządowego z niektóremi jedynie zmianami stylistycznemi.

Przyjęto bez dyskusyi w drugiem i trzeciem czytaniu.

W taki sam sposób został uchwalony statut dla zdrojowisk Krynica-Słotwina, z którego imieniem komisyi administracyjnej zdawał sprawę p. hr. Romer.

Bez dyskusyi również załatwiono zgodnie z wnioskami komisyjnemi rozłożenie na 10 rat rocznych zwrotu zaliczki bezprocentowej wziętej przez miasto Kraków z funduszu szkolnego w kwocie 11.433 zł., wniesione przez p. Smarzewskiego imieniem komisyi budżetowej i wyznaczenie kwoty 30.000 zł. w trzech równych ratach rocznych na rekonstrukcyę drogi nowotarsko-zakopańskiej, wniesione imieniem komisyi drogowej przez p. Romana Michałowskiego poczem przystąpiono do sprawozdań petycyjnych.

Poseł Kuczkowski jako sprawozdawca z petycyi Felicyi Kiss o zapomogę wnosi imieniem większości komisyi udzielenie petentce w drodze łaski jednorazowej zapomogi 150 zł., zaś p. Ohrymowicz imieniem mniejszości przyznanie 50 zł. rocznego datku na wychowanie dziecka aż do dojścia do normalnego wieku.

Poseł hr. Golejewski oświadcza się za wnioskiem mniejszości zaś sprawozdawca wyznaje, że nie miałby nic przeciw temu, gdyby oba wnioski zostały uchwalone.

Uchwalono wniosek mniejszości, nadto również bez dyskusyi załatwiono zgodnie z komisyą wniesione przez tegoż sprawozdawcę odstąpienie Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia petycyi Adolfiny Sporn o zapomogę dla syna kształcącego się w malarstwie, tudzież wniesione przez p. Spławińskiego udzielenie dr. Maksymilianowi Mareschowi, b. dyrektorowi szpitala w Kulparkowie, odprawy w kwocie 2.200 zł., poczem Marszałek z powodu prac komisyjnych zamknął posiedzenie o godz. 2 min. 15 po poł. oznaczając następne na jutro.

Porządek dzienny zawiera sprawozdanie komisyi o budżecie szkolnym, o wniosku p. Merunowicza w przedmiocie zakładów zastawniczych, o sprzedaży gruntu należącego do szkoły nowosądeckiej, o ustanowieniu przystanku pociągów pospiesznych na Podzamczu, oraz o petycyach na dzisiejszem posiedzeniu niezałatwionych.

(*Sądy pokoju.*)

(§) Komisya prawnicza wypracowała już sprawozdanie z wniosku p. Romera (referent dr. Wesołowski) o zaprowadzenie sądów pokoju i wnosi rezolucyę wzywającą rząd, aby przedłożył 1) projekt ustawy zaprowadzającej sądy pokoju dla postępowania rozjemczego i orzekania w sporach cywilnych drobiazgowych, oraz w sprawach karnych o przestępstwa policyjne i wykroczenia; 2) projekt ustawy o postępowaniu sądowo-niespornem w takim kierunku, by postępowanie spadkowe poruczone zostało sądom pokoju, a prowadzenie opieki nad nieletnimi i kurateli nad niewłasnowolnymi radom familijnym pod kontrolą sądów pokoju.

Uzasadniając wniosek swój, komisya powołuje się na to, że potrzebę zaprowadzenia sądów pokoju uznał już Sejm, gdyż na posiedzeniu z dnia 6 grudnia 1872 uchwalił projekt ustawy o sądach pokoju, który nie uzyskał najwyższej sankcyi z powodu zakwestyonowania kompetencyi. Projekt pomieniony ograniczał jednakże jurysdykcyę sądów pokoju tylko do spraw cywilnych i zawierał przepisy o postępowaniu rozjemczem, oraz o postępowaniu spornem w sprawach drobiazgowych, a zarazem zastrzegał, że zakres działania i postępowania sądów pokoju w sprawach sądowo-niespornych oznaczy osobna ustawa. Jurysdykcyi karnej w wykroczeniach i przestępstwach, jak to zeszłoroczny wniosek posła Tyszkowskiego żądał, nie przekazywał projekt ustawy z r. 1872 sądom pokoju. Od czasu uchwalenia tego projektu nastąpiły w ustawodawstwie państwowem austryackiem tak cywilnem jak karnem zmiany największej doniosłości. W ustawodawstwie cywilnem wydaną została ustawa o postępowaniu w sprawach drobiazgowych, nadająca sędziemu powiatowemu władzę orzekania w takich sporach tylko według przekonania, nie ograniczając go potrzebą uzasadnienia swego orzeczenia jakiemikolwiek dowodami; zaś o postępowaniu karnem wydaną została nowa ustawa, która sędziemu powiatowemu nadaje władzę w wykroczeniach także tylko według własnego przekonania o winie orzekać.

Że taka władza orzekania li na podstawie wewnętrznego przekonania odpowiedniej mogłaby być złożona w ręce osoby, powszechne zaufanie posiadającej, wybieranej i przez najwyższą władzę w urzędzie zatwierdzonej, aniżeli w ręce sędziego zawodowego, często ze stosunkami ludności, o której sprawach ma orzekać, mało obeznanego, na to dowodu nie potrzeba. Dla spraw takich sądy pokoju byłyby niewątpliwie najwłaściwszą magistraturą.

Ale nietylko dla spraw spornych drobiazgowych i spraw karnych w wykroczeniach i policyjnych przestępstwach, lecz także może więcej jeszcze dla spraw sądowo niespornych, instytucya sądów pokoju jest niezbędną. Powszechnie podnoszonym żalom na kosztowne i długotrwające postępowania spadkowe, na niedostatecznie troskliwe prowadzenie opieki nad sierotami i kurateli nad pozbawionymi własnowolności, mogłoby zaradzić tylko złożenie tych czynności w ręce sądów pokoju. Sądy zwykłe przy najlepszej woli nie są w stanie wykonywać czynności z opiek połączonych ku jak największej korzyści sierót. Zbyt wielkie okręgi sądowe a przeto za wielka ilość spraw opiekuńczych, niemożliwość osobistego rozpatrywania stosunków pupilarnych przez sędziego zawodowego, często nieznajomość takich stosunków osobliwie u pupilów, posiadających grunta rolne lub jakie przedsiębiorstwo przemysłowe, są powodem, że jeżeli wyjątkowo nie zdarzy się prawy i sumienny opiekun, majątki pupilów w czasie ich nieletności uszczuplają się i nikną a sądy opiekuńcze temu zaradzić nie zdołają. Zmiana całego ustawodawstwa w sprawach sądowo-niespornych jest przeto niezbędną a to w kierunku takim, by postępowanie spadkowe poruczone zostało sądom pokoju, zawiadowanie opieką sierót i kuratelą niewłasnowolnych zaś radom familijnym pod kuratelą sądu pokoju. Zaprowadzenie instytucyj ławników przy sądach powiatowych nie uznaje komisya odpowiedniem, gdyż byłyby to kolegia sądowe a jako takie zbyt ciężkie ciała do rozpoznawania i orzekania o sprawach drobiazgowych i o winie w przestępstwach policyjnych i wykroczeniach.

W związku z wnioskiem p. Romera zostaje petycya lwowskiego oddziału Towarzystwa gospodarskiego, aby sądy pokoju w Galicyi zaprowadzone zostały dla wszystkich spraw spornych, które nie wymagają orzeczenia sądów kolegialnych. Komisya prawnicza uznała żądanie to niewłaściwem. Sądy powiatowe bowiem a nie kolegialne mają sobie poruczone, z małym tylko wyjątkiem co do spraw i osób, rozpoznawanie i orzekanie w sporach bez względu na wartość przedmiotu sporu. Do rozstrzygania zaś takich sporów powołani być mogą tylko sędziowie zawodowi.

---

dzień po dniu znaleść swobodny wieczór, żeby pójść do teatru. Obecnie podobno z pomocą Dumasa syna dramat został tak przerobiony, że do przedstawienia go jeden wieczór wystarczy, w czem niemało pomogła udoskonalona maszynerya teatralna, która pozwala największe zmiany dekoracyi wykonywać prawie w mgnieniu oka.

Wznowienie dramatu *Monte-Christo* jest niewątpliwym znakiem zwrotu teatru od materyalizmu do romantyzmu. Zwrot ten objawia się od niejakiego czasu na różnych drogach. Publiczność chwilowo oszołomiona śmiesznemi farsami operetki i brutalstwem naturalizmu, widocznie zaczyna się zwracać ku dawnej operze komicznej, wesołej ale sentymentalnej, lekkiej ale nieprzekraczającej granic przyzwoitości, takiej jednem słowem, w jakiej szczerze lubowali się nasi ojcowie. Już dziś *Ryszard Lwie Serce* i *Pré aux clercs* tak samo napełniają salę teatru jak *les Contes de Hoffman*, która to sztuka chociaż zupełnie nowa, odznacza się temi samemi zaletami. *La Mascotte* ma wielkie powodzenie, bo chociaż na afiszu figuruje jako *operette*, jest rzeczywiście operą komiczną.

Operetka zdegenerowana, to jest taka, że w najgorszym razie mogłaby się obejść bez prawdziwych spiewaków i spiewaczek, bo zakładająca całe swoje powodzenie na wątpliwego dowcipu spiewkach i śliskich dwuznacznikach w deklamacyi i akcyi, widocznie coraz bardziej upada w łasce publiczności. Trzyma się tylko jeszcze talentami takich artystek jak Judic, Theo, Jeanne Granier, które wszystkie mogłyby równie świetnie jeżeli nie świetniej jeszcze przedstawiać się w prawdziwych komedyach. Właściwy naturalizm także ostatniemi siłami walczy z nieuniknionym upadkiem.

Powodzenie *Edypa króla* w *Theatre français* i *le Monde ou on s'ennuie* — strasznej fatalistycznej tragedyi i powodzenie salonowej komedyi jest nowym, jeszcze jednym więcej znakiem zwrotu w literaturze dramatycznej i dowodem, że gust francuski mógł się chwilowo zbłąkać, ale że nie trudno zwrócić go na dobrą drogę.

Nie można zaprzeczyć, że dziennikarstwo prawie bez żadnego wyjątku i z wielką energią przemawia od niejakiego czasu w tym duchu i głos jego nie jest wołaniem na puszczy. Trochę tylko dobrej woli ze strony autorów, których talent nie potrzebuje uciekać się do schlebiana zepsutemu smakowi, a pożądany cel zostanie osiągnięty.

Przy tej sposobności miło mi wspomnieć, że nawet Lamartine, ten genjusz zapomniany chwilowo przez niewdzięczną publiczność, występuje znowu w świetle, jakie mu się słusznie należy. Hachette wydał w tych dniach dwa tomy Lamartina p. t. *Memoires inédits* i *Poesies inédites*. Na każdej karcie znajdujemy tu błogo upajające tchnienie idealizmu, co nas od ziemi ku wyższym sferom unosi. Wiktor Hugo niezaprzeczenie z wielką potęgą przemawia do wyobraźni, Lamartine mówi zrozumiałym dla wszystkich językiem serca; tamtego musimy podziwiać, tego niepodobna nie kochać, i dlatego mógł on być zapomniany chwilowo, kiedy zły wiatr uniosł ducha społeczeństwa francuskiego na manowce naturalizmu, ale pamięć jego wskrzeszoną zostanie, jak tylko duch czasu otrząśnie się z pyłu tego przelotnego tylko huraganu.

Paryż, 1 października.

[illegible]

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Rząd angielski i liga irlandzka)

W korespondencyi z Waterford podaje *Germania* zajmujące szczegóły o rzeczywistem znaczeniu ligi ziemiańskiej w Irlandyi i o stronniczem przedstawianiu przez organa angielskie stosunków irlandzkich, co powoduje rząd angielski do fałszywych kroków względem ludności wyspy. Korespondent z Waterford pisze pod d. 8 b. m.:

„W jednym z najświeższych numerów zamieściły *Times* następujące doniesienie: „Możemy zapewnić naszych czytelników, że rada ministeryalna dyskutować będzie na najbliższem posiedzeniu nad projektem wprowadzenia w życie prawa ziemiańskiego w Irlandyi wszelkiemi środkami, do jakich rząd jest zniewolony w kraju objętym przez pożar jawnego powstania“. Tę samą myśl wypowiedział Gladstone na bankiecie w Leeds, oświadczając przy odgłosie oklasków zgromadzenia, że w Irlandyi widocznie przyszło do ostatecznego zatargu pomiędzy prawem a bezprawiem, że jednak ma nadzieję, iż w tej groźnej chwili cała ludność nie omieszka poprzeć rządu.

„Wynika z tej zapowiedzi, że Irlandya spodziewać się może zastosowania bardzo surowych środków. Rozporządzenia te jednak nie były skutkiem popełnionych nadużyć, gdyż nie ulega wątpliwości, że nigdy jeszcze nie panował taki spokój w Irlandyi, jak właśnie obecnie. Nawet w powiatowych miastach zachodu, gdzie stosunkowo panuje największa nędza i gdzie w okolicy właściciele mniejszych posiadłości najsrożej uciskają dzierżawców, nawet w tych stronach wszyscy sędziowie przysięgli wkładali na posiedzeniach sądowe białe rękawiczki na znak, że w wykazie przestępstw nie znajdują się wykroczenia ciężkie.

„Tymczasem po drugiej stronie kanału fakt ten przeistoczono. Ku wielkiemu zdumieniu mieszkańców Irlandyi, dowiedziano się ze *Standarda*, że sądy przysięgłych muszą być w Irlandyi zawieszone na pewien czas, ponieważ „trwoga przez pogróżki wywołana zniewala sędziów do względności wobec wykroczeń, któreby w Anglii przez uczciwych ludzi zostały potępione „jako zbrodnie główne“. I w samej rzeczy dowiaduję się z źródła wiarogodnego, że najbliższa sesya parlamentarna ma się zająć sądownictwem w Irlandyi.

„Jeżeli zatem rząd angielski ma zamiar nowe prawo ziemiańskie wprowadzać siłą w wykonanie, to nie można za to czynić odpowiedzialną ligi irlandzkiej. Europa ocenia ligę stronniczo a to głównie dlatego, ponieważ informacye swoje czerpie z organów londyńskich, szczegolniej z wielkiego organu City, z *Times*. Otóż mogę zapewnić na podstawie pozytywnej wiadomości, że dublińskim korespondentem *Times* jest redaktor wychodzącego w Dublinie dziennika *The Daily Express*, organu, znanego w całej Irlandyi z nieuzasadnionej nienawiści do kościoła katolickiego i całego narodu irlandzkiego, z czego zresztą nie robi on tajemnicy. Wszelkie zatem sprawozdania *Times* są tendencyjne, ponieważ przeważny zastęp członków ligi składa się z katolików. Na opinię powszechną niekorzystną dla ligi wpływa i ta okoliczność, że w łonie jej znajduje się wielu ludzi o charakterze popędliwym, którzyby chcieli Irlandyę oderwać od unii z Anglią. Oni to odwołują się często i nie bez słuszności na liczne a smutne doświadczenia, jakie Irlandya przechodziła pod rządami Anglii, jakoteż na okoliczność, że Irlandya zawdzięcza swe reformy nie roztropnej i względnej inicyatywie rządu, lecz po prostu ruchowi wyborczemu i interesom koteryjnym. Twierdzą, że co Gladstone przyrzekł Irlandczykom, ażeby obalić Beaconsfielda, a jedynie w części wykonał, to może znowu zniweczyć pierwszy lepszy prąd odmienny.

„To niedowierzanie jest właśnie główną przyczyną, która paraliżuje wszelkie zabiegi, jakich rząd nie szczędzi, aby rozwiązać i zburzyć ligę, rzec można, że podejrzenia te i niewiara długo jeszcze paraliżować będą usiłowania rządowe. Ludzie patrzący bez złudzeń wiedzą o tem dobrze, że liga irlandzka jest dziś potęgą, której istnienie jest prawnie zabezpieczone. Otóż chcieć, ażeby ludzie pomni smutnych następstw poprzednich rządów, zrzekli się jedynej potęgi i stanowiska obronnego, byłoby co najmniej niepolitycznem żądaniem. Obok tego trudno zaprzeczyć, że liga osłaniając swoją powagą niektóre osobistości zrozpaczone, nie znające hamulca w swoich wycieczkach, szkodzi przez to niezmiernie sprawie irlandzkiej.

„Mylą się również i ci, którzy mniemają, że episkopat irlandzki potępia bezwarunkowo istnienie i zachowanie się ligi. W manifeście swoim ostrzegają konsystorze przed emisaryuszami amerykańskimi i przed tajnemi stowarzyszeniami, ale nie przed należeniem do ligi, lubo napomnienie, ażeby lud o ile możności korzystał z nowego prawa, znajduje się w sprzeczności z wielu postanowieniami ligi. W czasie wielkiej konwencyi irlandzkiej w Dublinie, było obecnych sześciu biskupów i oni to właśnie przeparli głównie wszystkie postanowienia na korzyść robotników. Prócz tego starali się przekonać radykalnych, że prawo Gladstonowskie nastręcza wiele korzyści dzierzawcom i że zawiera ono najdalej sięgające koncesye, jakie rząd angielski w obecnej chwili mógł przyznać.“

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najłaskawiej pozwolić kapitanowi I klasy w nieczynnym stanie sanockiego batalionu obrony krajowej Józefowi Bittnerowi przyjąć i nosić krzyż oficerski książ serbskiego orderu Takowy.

— **JE. pan minister** baron Floryan Ziemiałkowski odjechał wczoraj wieczór ze Lwowa do Wiednia. Na dworcu obok licznego grona posłów żegnali pana ministra JE. dr. Kazimierz Grocholski i JE. hr Siemieński, pp. wiceprezydent Namiestnictwa Filip Zaleski, prezydent Jorkasch-Koch, radcy dworu Loebl i Podlewski, dyrektor policyi radca Krzaczkowski.

— **Pierwszy koncert** na rok bieżący towarzystwa muzycznego odbędzie się pojutrze w niedzielę w sali towarzystwa, przedtem sejmowej, pod artystycznem kierownictwem dyrektora Mikulego, z następującym programem: 1. Mendelsohna-Bartholdy *Rondo* na fortepian z towarzyszeniem orkiestry, odegra panna Z. O 2. Mayerbeera *Romance* z opery *Dinorah* i Madejski go „Mazurek“ (słowa Bołoza Antoniewicza) odśpiewa pan L Miłaszewski 3. Mikulego *Allegretto* i Chopina „Mazurek“ na instrumenta smyczkowe. 4. F. Otta „Serenada“ i E. Kremsera *Powitanie* odspiewa chór męski Towarzystwa. 5 L. Beethovena „Symfonia Nr. 8.“ (*f-dur*). — Początek o godz nie wpół do pierwszej w południe. Członkowie wspierający, którzy swych kart rocznych na koncerta nie otrzymali, zechcą je odebrać w kancelaryi towarzystwa.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu A. Sch. z pomieszkania damski zegarek złoty, cylinder, wartości 35 zł., pani F. G. z pomieszkania łyżkę srebrną wartości 7 zł. a panu A. P. z kieszeni 20 zł. Straż policyjna ujęła dwóch znanych rzezimieszków na kradzieży kieszonkowej a trzeciego na kradzieży pokojowej. Złożono w policyi znaleziony rulon papierowy zaadresowany do ks. Michała Migszki w Mielcu i zapomniany dnia wczorajszego u przekupniów w rynku kosz z wiktuałami i kwotą 18 ct.

— **Na targu** w Czerniowcach przed kilku dniami skonfiskowano i zniszczono 15.000 sztuk suszonych śledzi, które były do tego stopnia już zepsute, że się rzuciło w nich robactwo. Śledzie te sprowadził pewien przedsiębiorca z Rumunii

— **Król-autor.** Szwedzki król Oskar ukończył świeżo dramat w pięciu aktach p. t: *Zamek Kronberg*. Utwor ten jeszcze tej zimy będzie przedstawiony w Sztokholmie.

— **Dla uregulowania rybactwa** na morzu północnem zebrała się w tych dniach międzynarodowa konferencya w Hadze, zagaił ją holenderski minister skarbu baron Lynden, który jeszcze jako minister spraw zewnętrznych dał był inicyatyę do tego zebrania.

— **Silne burze** panowały w ostatnich dniach na morzu Czarnem i Azowskiem. Z Berdiańska donosi depesza, że naczelnik stacyi ratunkowej ocalił dziesięciu ludzi, należących do załogi zagranicznego statku, który płynął do Taganrogu po pszenicę. Sam statek stał na kotwicy, tymczasem łańcuch pękł, nawalnica porwała okręt i rzuciła na mieliznę, gdzie się rozbił. Na brzegu morza znajdują liczne szczątki rozmaitych okrętów. Między innemi wyrzuciło morze szczątki zapasy żywności należące do okrętu *Św. Mitrofan*, który utonął niedawno.

— **Charakterystyczny szczegół** opowiada *P. Lloyd* o zmarłym ministrze br. Haymerle. Obok biurka jego wisiała zawsze na ścianie mała tabliczka z napisem arabskim, następującej mniej więcej treści: „Oszczędzisz sobie wiele przykrości, jeżeli czuwać będziesz nad poruszeniami swojego języka.

— **Smutny wypadek** zdarzył się w niedzielę w Łodzi. Podczas przedstawienia w cyrku zawaliła się galerya, przyczem około 50 sób zostało skaleczonych.

— **Wypadek na morzu.** Z Konstantynopola donosi depesza telegraficzna, że parowiec pocztowy *Meandre* towarzystwa żeglugi „Messageries Maritimes“ rozbił się na ławicach piaszczystych pod Beikos.

— **W święto sądnego dnia** widziano w bożnicy paryskiej przy ulicy Victoire następujących milionerów i dygnitarzy wyznania izraelickiego: baronów Gustawa, Adolfa, Nataniela i Alfonsa Rothschildów. dalej br. Todros, Weissweiler, Reinach, hrabiów Cahen d' Anvers, Ephrussi i Abraham Camondo. Oprócz nich brali udział w obchodzie oddając się mu z całem nabożeństwem generałowie francuscy wyznania mojżeszowego: Lambert, komendant placu w Paryżu i Say. Armia francuska liczy oprócz dwóch powyższych jeszcze pięciu generałów żydów.

— **List opryszka.** Belgradzki dziennik *Samouprawa* podał niedawno obszerny opis wszystkich łotrostw osławionego opryszka serbskiego Piotra Despicza, w skutek czego od niego otrzymał następujące pismo: „Belgrad 5go września (starego stylu) 1881. Dziś wpadł mi w rękę numer 107 *Samouprawy* i wyczytałem w nim korespondencyę z Waljewa z dnia 27go sierpnia br. Zabolało mnie głęboko, że korespondent użył wobec mnie wyrazu „przeklęty“, nie jestem nim bowiem, przeciwnie stawiam się na równi ze wszystkimi, którzy są zwolennikami księcia Karageorgiewicza i Miłosza, albowiem i oni krzywdy swojej tylko w lesie dochodzą. Nie winien temu jednak korespondent, że uchodzę za „przeklętego“, ale ktoś inny — zapowiadam też, że gdyby stan taki w kraju, jak obecny, miał potrwać dłużej, to niebawem w obozie swoim będę miał przeszło 50 tysięcy niezadowolonych, a wtedy też postaram się o to, ażeby „klin wybić klinem“. Po dziś dzień „rozbójnik“ Despicz nic nikomu nie wyrządził złego, dlatego ochraniać go będzie i nadal prawdziwa sprawiedliwość. Panowie wiecie przecież z doświadczenia, że każdemu byłoby przyjemniej przechadzać się po Belgradzie, aniżeli się tłuc po lasach i pieczarach. Cóż robić jednak, gdy wszędzie na świecie już tak jest, że jeden cierpieć musi za cały lud! Pragnąłbym, ażeby Serbowie na punkcie słuszności przejrzeli nareszcie, gdyż bezwątpienia wtedy byłbym wolnym obywatelem. Upraszam Cię też, szanowny redaktorze, byś wydrukował to moje pismo w swym dobrym dzienniku. *Piotr Despicz*, car lasów, urodzony w Bukowiku, w powiecie jazowskim okręgu kragujewackiego.“ — Jak widać z tego pisma, opryszek ów chce pozować na bohatera.

— **Straszliwa burza** srożyła się d. 9 b. m. w okolicy Haindorfu pod Reichenbergem. Wicher powyrywał mnóstwo drzew z korzeniami i rozniósł na kawałki dach na gmachu fabryki porcelany.

— **Zawołany złoczyńca,** niejaki Fryderyk Kohlenberg, zwany także Breithaupt, krawiec z zawodu, a oskarżony o siedm rozbójniczych morderstw lub zamachów morderczych, umknął w tych dniach z więzienia *Charité* w Berlinie, a to w sposób dotąd niewytłómaczony, gdyż był bardzo pilnie strzeżony przez straż osobną. Zbiega nie zdołano wyśledzić dotychczas

— **Najpewniejszą kasę** posiada bezwątpienia p. X., pogromca zwierząt. Późną godziną wieczorem przedstawienie w menażeryi skończyło się, a X. zabiera się do domu, dość odległego od tego miejsca. „Czy miałeś pan dziś dobry dzień? zapytuje go ktoś znajomy. „Niezły — zebrałem około 3000 franków.“ — „I te pieniądze zabierasz pan po nocy z sobą do domu?“ — „Przenigdy.“ — „I gdzież je pan chowasz?“ — „Zostawiam moją kasę w klatce tygrysów.“

— **Wybuch na okręcie.** Statek włoski *Armonia*, zostający pod dowództwem kapitana Deiddy, d. 28 września ze znacznym ładunkiem nafty wypłynął był z Barcelony, udając się do Marsylii. Dnia 4 bm. rano, kiedy *Armonia* znajdowała się w odległości zaledwie 22 mil od przylądka San Sebastian, nastąpił nagle w jej magazynach wybuch nafty, który rozsadził pokład i zarówno wszystkie maszty i reje, jakoteż całą załogę rzucił w morze Z dziesięciu ludzi, składających tę załogę, ocalał tylko kapitan, sternik i jeden z majtków dzięki uchwyceniu się jakichś drewnianych szczątków pokładu, które unosiła fala. Trzej ci nieszczęśliwi przez 18 godzin znajdowali się w wodzie, aż z okropnego położenia wybawił ich przejeżdżający parowiec francuski *Chatelier*, którego załoga spostrzegła palący się na morzu statek i wysłała łódź na poszukiwanie za rozbitkami. Wspomnieni trzej nieszczęśliwi z wilgoci, zimna i głodu już byli bliskimi śmierci, kiedy ich brano do łodzi.

(*r*) **Rzym** zabiera się do urządzenia powszechnej wystawy i można spodziewać się, że nie ustąpi w tym względzie poprzednim próbom. Sztuki piękne stanowić będą najważniejsza część tej wystawy, zamierzono zgromadzić tu nietylko wielkie dzieła współczesne ale i arcydzieła wszystkich wieków i szkół. Nigdy jeszcze nie widziano nic podobnego i nigdy zapewne nie powtórzy się ten widok, to też można liczyć na pewno, że miłośnicy sztuki nie odmówią sobie tej pielgrzymki.

Szkoła politechniczna.

(*m*) Inauguracya roku szkolnego w lwowskiej szkole politechnicznej odbyła się dzisiaj z rana w sposób uroczysty w obecności pana Namiestnika J. E. Alfreda hr. Potockiego. Po nabożeństwie, które w kościele św. Maryi Magdaleny odprawił ks. prałat Szeligowski, zgromadziło się w auli liczne grono profesorów tudzież akademików, poczem ustępujący rektor, p. Franke, zdał sprawę z ubiegłego roku.

Zaznaczywszy, że z rokiem tym skończyło się pierwsze dziesięciolecie wykładów polskich w politechnice, podaje mowca daty z naukowej działalności tej instytucyi. Na początku r. z. zapisało się do szkoły politechnicznej 216 słuchaczów, a między nimi 67 nowo immatrykulowanych. Na wydział inżynieryi uczęszczało 96, na wydział budownictwa 30, na wydział budowy machin 54 a na wydział chemii technicznej 36. Z zapisanych było 198 krajowców i 18 obcokrajowców; pod względem narodowości 208 Polaków, 7 Rusinów, 1 Niemiec. Z końcem półrocza zimowego ubyło 25 słuchaczy, Czesne w obu półroczach wynosiło 2300 zł. a kolegium profesorów tak obszerny robiło użytek z prawa uwolnienia od czesnego, że niewątpliwie ani jeden słuchacz nie stracił prawa uczęszczania na wykłady z powodu braku środków materyalnych. Tegoroczne egzamina okazały znakomity postęp młodzieży, a wystawa prac była dowodem pomyślnego rozwoju samodzielności w opracowaniu danych tematów. Słuchacze wydziałów inżynieryi i budownictwa odbyli wycieczkę w lipcu do Krakowa i jego okolic a przedmiotem ich studyów były liczne górotwory tych okolic; słuchacze ostatniego roku inżynieryi zwiedzili drogę żelazną z Tarnowa do Krakowa, liczne roboty wodne na Wiśle pod Krakowem, linię Kraków-Dziedzice i Bielsk-Żywiec, tudzież fabryki w Bielsku i Białej. Słuchacze budowy machin zwiedzali warstaty i fabryki we Lwowie i okolicy a we wrześniu odbyli wycieczkę do Pragi. Wydział krajowy asygnował pewną kwotę na urządzenie tych wycieczek. Podniósłszy wzorowe zachowanie się młodzieży w ciągu roku szkolnego, przechodzi mowca do zmian w gronie nauczycielskiem. Profesorowie nadzwyczajni pp. Rychter i Juliusz Bykowski zostali mianowani ordynaryuszami; wykłady chemii objął po dr. Godlewskim, dr. Wawnikiewicz. Z grona docentów wystąpili pp.: dr. S. Syrski i B. Abakanowicz, wskutek czego, poruczono wykłady zoologii dr. L. Petelenzowi, a wykłady mechaniki budowniczej p. M. Thulliemu. Pan K. Skibiński habilitował się jako docent prywatny do wykładów mechaniki budowniczej i statystyki wykreślnej a p. H. Strzelecki przypuszczony został do wykładów leśnictwa. Asystentami zostali mianowani pp. Karol Stelzer, Fr. Mrozowski, Bron. Pawlewski, Marceli Pilecki; z posady asystentów ustąpili pp. Wł. Gozdowski, Fr. Skowron, M. Maślanka, K. Stelzer. Ministerstwo oświaty przyzwoliło nadzwyczajną dotacyę 1500 złr. dla biblioteki, 1000 złr. jednorazowej subwencyi na wyposażenie zbiorów katedry budownictwa i 3400 złr. na urządzenie obserwatoryum astronomicznego. Kolegium profesorów zajmowało się sprawą zaprowadzenia wykładów rolnictwa i leśnictwa w politechnice a wnioski w tej sprawie przedłożyło rządowi. Zwracano także uwagę rządu na potrzebę zaprowadzenia wykładów ekonomii społecznej i uzupełnienia sił nauczycielskich na wydziale budowy machin przez ustanowienie posady adjunkta przy katedrze budowy machin.

Po tem sprawozdaniu nowy rektor p. Zacharjewicz miał odczyt pod tytułem *Kilka uwag o sztuce narodowej*.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z dnia 13 października.*)

(*L.*) Wiceprezydent p. Dąbrowski oświadcza, że obejmuje przewodnictwo w zastępstwie dr. Gnoińskiego, który bierze właśnie udział w konferencyi nad kwestyą usunięcia żebractwa w naszem mieście a to za pomocą nastręczenia roboty, poczem sekretarz p. Wilkowski odczytał pismo zboru ewangielickiego zapraszające reprezentacyę miejską na nabożeństwo, które w kościele ewangielickim odbędzie się d. 16 b. m. na uczczenie setnej rocznicy patentu tolerancyjnego Cesarza Józefa II.

P. Gołąb przedkłada w imieniu sekcyi III projekt ustawy budowniczej dla miasta Lwowa. Już pięć lat temu uchwaliła Reprezentacya miejska projekt ustawy budowniczej dla Lwowa i przedłożyła go Sejmowi krajowemu, który go zatwierdził. W r. 1878 zawiadomił Wydział krajowy magistrat, że rzeczony projekt ustawy nie otrzymał najwyższej sankcyi, przyczem w myśl reskryptu ministeryalnego wytknięte zostały wszystkie usterki stojące na przeszkodzie sankcyi. Referent trzeciego departamentu magistratu wspólnie z urzędem budowniczym, następnie dwie specyalne komisye, a dalej sekcya III zbadały ponownie cały projekt ustawy, sprostowały wszystkie wytknięte usterki, zastosowały się w najdrobniejszych szczegółach do wskazówek poczynionych w reskrypcie ministeryalnym i ułożywszy tym sposobem nowy projekt, przedkładają go Radzie do zatwierdzenia.

P. Kulczycki wnosi, ażeby Rada przyjęła cały ten projekt *en bloc*. Za dni kilka skończy się prawdopodobnie sesya sejmowa a ustawa budownicza jest dla miasta niezbędnie potrzebną, jest więc rzeczą bar-

dzo pożądaną, ażeby jeszcze w tym roku mógł ją Sejm zatwierdzić. Projekt ustawy był już tak wszechstronnie badany przez rozmaite komisye i sekcye, że ciało tak liczne, jak Rada miejska, nie zdoła już zapewne gruntowniej rozebrać tej sprawy.

P. Jaegermann mniema, że przedłożony projekt ustawy zawiera jeszcze usterki, które tylko Rada miejska usunąć może. Sejm ma zanadto mało czasu, ażeby jeszcze w ciągu obecnej sesyi mógł się zająć niniejszą ustawą, mowca wnosi tedy, ażeby nad przedłożonym projektem ustawy przeprowadziła Rada dyskusyę generalną i specyalną.

Dr. Biliński twierdzi, że gdyby Rada poszła za wnioskiem p. Jaegermanna, nie ma nadziei, ażeby zakończyć rozprawy przed upływem roku, tymczasem nowa ustawa budownicza jest dla miasta rzeczą bardzo pilną. Wobec dwóch sprzecznych wniosków pp. Kulczyckiego i Jaegermanna należałoby wybrać drogę pośrednią, a mianowicie bez czytania wszystkich 80 paragrafów należałoby przeprowadzić dyskusyę specyalną tylko nad takiemi paragrafami, do których zgłoszone będą poprawki. W tym duchu czyni mowca wniosek.

Dr. Ciesielski sprzeciwia się temu wnioskowi, bo jeżeli magistrat potrzebował do sprostowania danego projektu ustawy niemal trzech lat, to Rada przecież potrzebuje do tego więcej niż godziny. Elaborat przedłożony jest idealnie dobry, ale tylko w jednym kierunku a mianowicie *in puncto* sekatury mieszkańców. Pierwszy ustęp §. 73 żąda aby „wszelkie dachy gontowe w śródmieściu i na przedmieściach gęściej zabudowanych, tudzież na budynkach piętrowych pokryte były ogniochronnym materyałem w przeciągu piętnastu lat, licząc od dnia ogłoszenia ustawy“. Gdyby paragraf ten został ściśle zastosowany w praktyce, to wszystkich mieszkańców — zdaniem mowcy — czeka „ruina“. Mowca popiera tedy wniosek p. Jaegermanna.

Przy głosowaniu upadł wniosek dr. Bilińskiego, wskutek czego rozpoczęła się dyskusya ogólna.

P. Jaegermann twierdzi, że „uszykowanie“ paragrafów jest niewłaściwe. I tak n. p. w dziale I. traktującym „o pozwoleniu na budowę“ są zamieszczone paragrafy (3, 4, 5 i 6) które nie mają nic wspólnego z budową. Te same paragrafy stanowią w „wzorowej“ ustawie wiedeńskiej osobny dział; mowca więc życzy sobie, ażeby i w lwowskiej ustawie zacytowane paragrafy stanowiły dział osobny.

P. Kulczycki zaznacza z ubolewaniem, że jeżeli dyskusya w ten sposób będzie prowadzona, to niezawodnie do Wielkanocy nie doprowadzimy do §. 12. W żadnym parlamencie europejskim nie było dotychczas wypadku, ażeby ktoś rozpoczynał surową krytykę od tego, iż pewne paragrafy są źle uszykowane, dlatego tylko, iż w innej, analogicznej ustawie są inaczej uszykowane. Zamiast więc tracić drogi czas na bezowocnej dyskusyi, należy cały projekt ustawy odesłać do osobnej komisyi z 7 członków. Wszyscy mowcy, którzy zamierzają czynić jakieś poprawki lub dodatki, niechaj je najdalej do 8 dni przedłożą komisyi, która następnie zda z nich sprawę. Mowca sformułował taki wniosek.

Dr. Milleret protestuje przeciw twierdzeniu, jakoby Rada miasta Lwowa była parlamentem; nic strasznego, jeżeli nad ustawą budowniczą obradować będzie rok cały, bo tym sposobem wstąpi tylko w ślady magistratu. Mowca mniema, że w sprawie tak ważnej należy koniecznie zasięgnąć opinii wszystkich mieszkańców i w tym celu proponuje wystawić projekt ustawy budowniczej na widok publiczny we wszystkich komisaryatach; mieszkańcy zapoznają się z osnową projektu i poczynią swoje uwagi i wnioski, które następnie zostaną przekazane komisyi, o której wspomniał p. Kulczycki.

P. Kulczycki zapytuje poprzedniego mowcę, po co właściwie istnieje Rada, jeżeli sami wyborcy mają decydować o sprawach miejskich i uchwalać ustawy? Czemże zresztą są sami radni, jeżeli w sprawach miejskich mają dopiero zapytywać swoich wyborców, co i jak czynić wypada? Cóż w końcu powiedzą wyborcy o radnych, których zaiste nie wybrali na to, aby w najważniejszych sprawach szukali informacyj po przedmieściach?

Po tej dyskusyi przyjęto wniosek p. Kulczyckiego. Wybór specyalnej komisyi nastąpi na przyszłem posiedzeniu. Wniosek dr. Millereta nie był poddany pod głosowanie. Inne ważne sprawy, zapisane na porządku dziennym od kilku miesięcy, nie przyszły pod obrady dla braku kompletu.

Notatki literacko-artystyczne.

(+) **Zakład Ossolińskich.** Przedwczoraj, jako w dniu imienin Założyciela Biblioteki, Maksymiliana Józefa Ossolińskiego, odbyło się coroczne publiczne posiedzenie tej instytucyi przy dość licznym udziale publiczności. Zagaił zgromadzenie w zwykły sposób imieniem chorego kuratora, JE. Kazimierza hr. Krasickiego, dyrektor biblioteki dr. Wojciech Kętrzyński, poczem sekretarz literacki p. Klemens Kantecki odczytał sprawozdanie z całorocznych czynności Zakładu, z którego wyjmujemy niektóre szczegóły i cyfry.

Bieżące czynności instytutu szły w ostatnim roku tą naturalną koleją, jaka wytworzyła jego półwiekową przeszłość. Podobnie więc w tym roku, jak w poprzednich dbał zarząd przedewszystkiem o to, aby jak najszersze koła myślącej publiczności mogły korzystać z jego zbiorów; starając się o utrzymanie ich w porządku i w ciągłej ewidencyi, usiłował zapełnić wszystkie dawniej powstałe szczerby i zbierał troskliwie wszystko, czego dostarcza chwila obecna, dążąc w miarę sił do tego, aby w długim łańcuchu objawów umysłowego rozwoju narodu w pewnym kierunku nie brakło żadnego ogniwa.

Dyrekcya Zakładu podobnie jak w kilku latach poprzednich, tak i w ubiegłym, krzątała się około przygotowania katalogu rękopisów, a owocem tej pracy, prowadzonej bez przerwy, jest pierwszy tom tegoż katalogu, którego zeszyt drugi, zawierający w końcu indeks imion własnych, świeżo wyszedł z pod prasy. Podobnież kustosz zajmował się przygotowaniem katalogu realnego druków w myśl programu, określonego bliżej w poprzedniem sprawozdaniu; w roku b. rozpisano i rozdzielono blisko siedm tysięcy kartek rzeczonego katalogu.

Ostatni rok był dla biblioteki o tyle od poprzednich korzystniejszym, że została pod wielu względami skompletowana. Cały szereg czasopism i wydawnictw z tego i przeszłego wieku, ważnych dla historyka literatury, posiadał Zakład w stanie zdefektowanym i niekompletnym, tak że do studyów naukowych nie mogły wystarczać a ztąd musiały zawodzić badaczy i czytelników, którzy z nich korzystać chcieli. Publikacye takie jak np. *Gazeta korespondenta warszawskiego i zagranicznego*, *Polak sumienny*, *Pamiętnik warszawski*, *Dziennik literacki*, Sybla *Historische Zeitschrift*, i t. d. są już obecnie kompletne a dalsza praca w tym kierunku zapełni niezawodnie wiele szczerb równie dotkliwych.

Z innych ważnych nabytków, których brak dawał się w przykry sposób uczuć, zasługuje na wymienienie: Iversena *Icones familiae Radivilianae*, druki współczesne, tyczące się bitwy pod Parkanami i wypadków toruńskich z r. 1724, oraz wielkie zbiory źródeł, obchodzące w niemałym stopniu badaczy dziejów Rzpltej, jak Charrièr'a *Négociations de la France dans le Levant*, Le Glay'a *Negociations diplomatiques*, *Pamiatniki diplomaticzeskich snoszenij drewnej Rossii*, *I diarii di Marino Sanuto*, Gévaya *Urkunden und Actenstücke* i t. d.

Najcenniejszemi tegorocznemi ofiarami są: dar Banku galicyjskiego, który zakupił na publicznej licytacyi bibliotekę po ś. p. Koźmie, aby ją darować Zakładowi, i zapis ś. p. ks. Michała Kuźmińskiego, który cały swój księgozbiór, obejmujący 347 dzieł (między niemi 218 unikatów) przekazał bibliotece.

W tym również roku rozpoczął drugi skryptor dr. Pappée z polecenia kuratoryi porządkowanie zbioru numizmatycznego, który po raz ostatni był porządkowany przed kilkunastu laty przez ówczesnego kanonika a dziś biskupa przemyskiego ks Stupnickiego. Pan P. ułożył już i wpisał niezainwentowane dotąd monety polskie w liczbie 508, poczem przystąpi do wciągania monet i medali obcych, średniowiecznych, nowożytnych, a w końcu i starożytnych.

W roku 1881 przybyło dzieł drukowanych unikatów 2005 (ogólna liczba 77.670) dubletów 313 (na 5920), rękopisów 44 (na 2911), rycin 218 (na 23 705), rzeczy muzealnych 40 (na 1808) i t. d. W przeciągu ostatniego roku wydano w pracowni naukowej 1879 czytelnikom 970 rękopisów, 5192 dzieł, 10.611 tomów. Ponieważ zaś pracownia naukowa była w tym czasie dla publiczności otwarta przez dni 232, przeto wypada na dzień 8 czytelników, 4 rękopisy, 22 dzieł, 46 tomów.

W czytelni górnej było w ciągu roku 11.293 czytających; ponieważ zaś była ona otwartą przez 169 dni, przeto wypada na dzień przeciętnie 67 czytelników. Pozwolenie wypożyczania książek do domu oprócz urzędników i stypendystów Zakładu otrzymało 241 osób. Do domu wypożyczono 5074 dzieł w 7956 tomach i 66 rękopisów.

Muzeum zwiedziło 2623 osób, pracowało w niem 784 osób, a więc więcej niż kiedykolwiek i 315 osób więcej niż w roku przeszłym.

Majątkowe stosunki Zakładu rozwijają się pomyślnie. Z końcem roku 1879 wynosił majątek zakładowy w papierach wartościowych i w nieruchomościach 662.167 złr.; w roku 1880 powiększył się o 2640 złr. Dochód ogólny w roku 1880 wynosił 30.394 złr; wydatki zaś 26 658 złr.; zaoszczędzono przeto 3736 złr. Koszta poniesione w celach naukowych wynosiły 3736 złr.

GOSPODARSTWO I HANDEL

○ **Ruch na kolejach galicyjskich.** Ruch towarowy był w ubiegłym tygodniu (od 24 września do 1 października) na kolei Karola Ludwika większy, na Lwowsko-Czerniowieckiej mniejszy, zaś na Arcyksięcia Albrechta normalny. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: płacono za 100 kilogramów pszenicy 10·50 zł., do 11·75 zł., żyta 7·40 zł. do 8·40 zł., jęczmienia 6·30 zł., do 8·25 zł., owsa 6·— zł., do 6·50 zł., grochu kuchennego 7·50 zł., do 10·50 zł., grochu pastewnego 6.50 zł., do 7·50 zł., wyki 5·50 zł., do 6·— zł., koniczyny 25·— zł., do 64·— zł., rzepaku zimowego 12·— zł., do 12·75 zł., rzepaku letniego 11·70 zł., do 12·— zł., lnianki 10·50 zł. do 11·— zł., nasienia lnianego 11·50 zł. do 12·— zł., nafty zwykłej 15·25 zł., do 16·25 zł., nafty salonowej 18·25 zł. do 19·25 zł., za 10.000 litrostopni spirytusu gotowego płacono 37·— zł., do 37·40 zł. — Ruch towarowy na kolei Karola Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 19,386.200 kilogramów i 15.716 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 6,661,100, mąki i wyrobów mącznych około 417,100, wełny około 88.200, drzewa budulcowego i opałowego około 462.500, nafty i wosku ziemnego około 204.000, jaj około 444,800, spirytusu około 106.600, spodium około 10.000, nasion olejnych około 381.600, soli około 200,400 i węgli kamiennych około 1,174.900 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież 92 sztuk wołów, 8,785 sztuk owiec, 6,815 sztuk nierogacizny i 24 sztuk koni. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 3,876 000 kilogramów i 7,744 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 2,232,000 kilogramow, tudzież 5.838 sztuk bydła rogatego, 4,854 sztuk nierogacizny i 52 sztuk różnego bydła, zaś ku Wschodowi 1,644.000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 440,000, mąki i wyrobów mącznych 245.000, nafty i spirytusu 73,000, produktów zwierzęcych 113.000, drzewa budulcowego, opałowego i desek 1.859.000, cegieł i kamieni 96.000, węgli kamiennych 90,000 i wapna 12,000 kilogramów. Na resztę złożyły się różne towary i bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionemi przez inne koleje towarami, ogółem 1,851,903 kilogramów i 190 sztuk bydła. Transporty składały się ze zboża różnego rodzaju 221,590, mąki i wyrobów mącznych 74.040, drzewa budulcowego i opałowego 542,710, nafty i wosku ziemnego 10,100, soli 47,959, kali 20,000, jaj 2 610, mięsa 2,310, chmielu 1,240, gipsu 171,500, skór 10,000, zapałek 1 780 i węgli kamiennych 70 kilogramów na resztę złożyły się różne towary, tudzież 38 sztuk wołów i 157 sztuk nierogacizny.

OSTATNIA POCZTA

Odczytaniem spisu nowo wniesionych petycyj rozpoczęło się dzisiejsze dziewętnaste posiedzenie Sejmu krajowego.

Poseł Piętak składa do laski marszałkowskiej wniosek wzywający rząd, aby postanowił, że prokuratorye państwa, poczta i telegrafy w Galicyi używać będą w służbie wewnętrznej i manipulacyi, jakoteż we wzajemnej korespondencyi języka polskiego.

J. Ekse. posłowi dr. Ziemiałkowskiemu udzielono urlop do końca sesyi.

Komisarz rządowy odpowiada na interpelacyę w sprawie wycieczek antireligijnych żandarma Nowaka, że o wypadku tym dopiero w tych dniach Namiestnictwo otrzymało wiadomość od konsystorza metropolitalnego obrz. gr. kat., nie było więc czasu na wytoczenie dokładnego śledztwa. Jeżeli jednak śledztwo wykaże prawdziwość faktu, rząd z całą surowością postąpi.

Poseł Smarzewski odczytuje sprawozdanie komisyi budżetowej z preliminarza funduszu szkolnego krajowego na rok 1882.

Sprawozdanie komisyi czyni różne zarzuty Radzie szkolnej i zmniejsza niektóre pozycye preliminarza o 53.015 złr.

Poseł Szujski w obszernej, z największą uwagą słuchanej mowie daje ogólny pogląd na kierunek szkolnictwa krajowego.

Zapisani do głosu pp. Wojciech hr. Dzieduszycki, hr. Krukowiecki, Merunowicz.

Na porządku dziennym wczorajszego posiedzenia sejmu czeskiego stało sprawozdanie dr. Herbsta o kwestyonaryuszu rządowym. Bliższych szczegółów z toku obrad nie posiadamy jeszcze. *Politik* jednak zapowiedziała, że żaden z członków klubu czeskiego nie weźmie udziału w tych obradach.

Komisya sejmu kraińskiego, której przekazano kwestyonaryusz, przedłoży Izbie dwa sprawozdania. Referent większości baron Apfaltern oświadczy, że komisya zdecydowała się dać odpowiedź jedynie ze względu na stan opłakany autonomii w Krainie, za czem jednak nie idzie, jakoby przedłożenie rządowe posiadało warunki zaradzenia dotychczasowym niedogodnościom. Wotum mniejszości zaś proponuje, aby urzędnicy władz politycznych pierwszej instancyi byli wybierani i aby został na nowo zaprowadzony system patrymonialny.

Sejm niższo-austryacki miał załatwić wczoraj sprawę kwestyonaryusza.

Z Berna telegrafują, że projekt rządowy o zmianie morawskiej ustawy szkolnej nie przyjdzie pod obrady w bieżącej sesyi sejmowej.

Presse dowiaduje się, że w ministerstwie oświecenia dojrzewa obecnie projekt zaprowadzenia pewnych reform w szkołach gimnazyalnych; projekt ten został już wypracowany i posłuży za podstawę obrad ankiety gimnazyalnej, która ma się zebrać w przyszłym miesiącu. Wejdą do niej członkowie ministerstwa oświaty, profesorowie uniwersytetu, dyrektorowie i profesorowie szkół średnich, oraz inni mężowie, znani na polu pedagogiki. Obrady te będą dalszym ciągiem narad wielkiej ankiety gimnazyalnej, zwołanej w Wiedniu przed dwoma laty, a których rezultatem był znany reskrypt o egzaminach dojrzałości w gimnazyach i nowych przepisach dla nauczycieli.

Z powodu kombinacyj dziennikarskich, kto będzie następcą zmarłego barona Haymerle, *Presse* na podstawie informacyj zasiągniętych w kołach dobrze powiadomionych, zapewnia, że „do tej chwili nie uczyniono jeszcze żadnego kroku celem obsadzenia tego stanowiska i że wybór odpowiedniej osobistości zapewne nie zapadnie jeszcze tak prędko.“

Przedwczoraj rozpoczęły się w Izbie niższej sejmu węgierskiego rozprawy nad adresem. Do Izby wniesiono cztery projekta adresu, a mianowicie: stronnictwa liberalnego, umiarkowanej opozycyi, stronnictwa nieprzejednanego i frakcyi Mileticza. Rozprawy potrwają niezawodnie dni kilka, gdyż wielu posłów zapisało się do głosu

---

Z Petersburga donoszą, że delegat rossyjski do układów z Watykanem, naczelnik wydziału spraw duchownych w ministerstwie wyznań Mossołow, w dniu 7 bież. m. miał audyencyę u cara w Peterhofie i wkrótce powraca do Rzymu. Według tego doniesienia papież nie będzie utrzymywał nuncyusza w Petersburgu, Rossya zaś mieć będzie w Watykanie stałego pełnomocnika, którym prawdopodobnie zostanie drugi delegat do prowadzenia układów, Buteniew, bawiący dotychczas w Rzymie.

Praw. Wiestnik ogłasza nominacyę generała Czerewina przewodniczącym w komisyi, która ma decydować w kwestyi wysyłki podejrzanych w drodze administracyjnej. Członkami komisyi są nadprokurator senatu Jewreinow, jego pomocnik Perfiliew, były naczelnik miasta Petersburga generał Zurow i prokurator petersburskiej izby sądowej Plewe.

W sprawie układów z Stolicą św. donoszą dzienniki niemieckie, że ministerstwo oczekuje jedynie instrukcyi z Warzinu aby rozpocząć narady nad punktami ugodnemi, nie należy się jednak spodziewać, aby narady w tej mierze, ukończyły się przed zwołaniem sejmu pruskiego.

Kreuz. Ztg. zapewnia, że w kwestyi rewizyi traktatu o wydawanie zbiegłych przestępców toczy się między gabinetami żywa wymiana not dyplomatycznych, ku czemu impuls dała ponownie Rossya, kładąc główny nacisk na to, aby wydawanie przestępców dopuszczających się morderstw politycznych lub przygotowujących takowe, było obowiązkowem. Niemcy i Austrya są za tem, ze strony Francyi i Anglii nie nadeszła jeszcze odpowiedź, zdaje się jednak, że i te mocarstwa okażą się skłonnemi do rokowań.

W kwestyi utworzenia nowego gabinetu francuskiego *Journal des Débats* mówi, że gdyby ministerstwo ustąpiło przed zebraniem się Izb, byłoby to faktem godnym ubolewania, rodzajem ucieczki przed odpowiedzialnością, którą każdy rząd mający pretensyę do tego nazwiska powinien brać na siebie. Z drugiej strony powiernik Gambetty Ranc pisze, że byłoby wspaniałomyślnością z jego strony, gdyby chciał brać na siebie błędy obecnego gabinetu i ich o-

bronę. Obecnie sprawa ta została już rozstrzygniętą i ani gabinet nie popełni błędu, nad którym ubolewa John Lemoine, ani Gambetta nie okaże wspaniałomyślności, którą podnosi Ranc, gdyż, jak donosi poniżej zamieszczony telegram, prezydent Grévy nie powierzył Gambecie misyi utworzenia nowego gabinetu, przyznając słuszność uczynionej przez niego uwadze, że będzie właściwszem ze względów konstytucyjnych i parlamentarnych, aby obecny gabinet ustąpił dopiero po dyskusyi w Izbie.

Nie wyjaśniło się dotychczas, czy pielgrzymka Gambetty do Warzinu była faktem, czy bezpodstawnym domysłem. Większa część dzienników niemieckich wierzy w rzeczywistość tego spotkania i zapewnia, że opuszczając Warzin, Gambetta wyniósł ztamtąd przekonanie, iż ks. Bismarck w razie objęcia przezeń rządów nie będzie mu czynił żadnych trudności i że Niemcy pozostaną na stanowisku bezstronnego, ale uważnego obserwatora. Z pomiędzy dzienników, które nie wierzą w widzenie się Gambetty z ks. Bismarckiem, najdalej posuwa sceptycyzm *Kreutz Ztg.*, która nawet nie sądzi, żeby Gambetta był w Niemczech i przypuszcza, że osoby, które miały go widzieć w Dreznie, Berlinie i Hamburgu, wzięły jakiegoś spokojnego podróżnego za francuskiego męża stanu.

Z Tunisu otrzymują dzienniki francuskie następujący telegram o obsaczeniu przez powstańców Hammametu, o czem już w krótkości donieśliśmy: „Z ostatnich otrzymanych tutaj doniesień okazuje się, że jak tylko Franuczi wyruszyli z Hammametu, powstańcy natychmiast zajęli całą okolicę i opanowali stanowiska pod samemi bramami miasta. Zabierają oni wszystkie środki żywności i rabują lub zabijają każdego, kto się chce wydalić z Hammametu. Mieszkańcy nie mogą wysyłać bydła na paszę, gdyż już 500 koni i 850 owiec należących do Europejczyków z pastwisk zabrano, a jednemu z mieszkańców europejskich zrabowano 23.000 piastrów. Europejczycy obawiają się spalenia miasta. Poddani angielscy i cudzoziemcy zostający pod opieką Anglii pisali do konsula w Tunisie o spieszną pomoc“.

Do *Köln. Ztg.* donoszą, że w całym Tunisie spadły ulewne deszcze i rzeki znacznie wezbrały, co opóźnia pochód posiłków wysłanych do Kefu i marsz generała Forgemol. Korespondent czyni uwagę, że dotychczas pochodowi Francuzów przeszkadzał zawsze brak wody, teraz zaś przeszkadza jej obfitość.

Według urzędowej depeszy z Manuba z d. 11 b. m. generał Etienne donosi z Suzy, iż d. 7 b. m. robił rekonesans do El-Murdin, miał potyczkę z powstańcami i straciwszy 2 zabitych i 2 ranionych powrócił nazajutrz do Suzy.

Rząd angielski zdecydował się na akt, który mieć może bardzo ważne następstwa, a mianowicie na aresztowanie Parnella. Nie otrzymaliśmy wprawdzie o tem dotychczas bezpośredniej wiadomości, jednakże poniżej zamieszczony telegram przytacza, że Gladstone w mowie, którą miał do deputacyi londyńskiego śródmieścia wspomniał o tem aresztowaniu, niepodobna zaś przypuścić ażeby naczelnik rządu wyjawiał w ten sposób publicznie powzięty dopiero zamiar aresztowania przywódcy ligi irlandzkiej.

Zjazd królów hiszpańskiego i portugalskiego w Kaceresie zyskuje na znaczeniu w skutek mów wygłoszonych na bankiecie. Król Alfons wspominał w mowie swojej o pełnej chwały przeszłości obu krajów, zbratanych przez historyę, tradycye i położenie geograficzne i niosących wspólnie cywilizacyę do Ameryki. Ponieważ węzły te obecnie za pośrednictwem ułatwionych komunikacyj stają się jeszcze ściślejszemi, najodpowiedniejsza więc jest pora wzmocnić szczery związek pomiędzy obu krajami. „Któżby mógł — dodał król Alfons — poczytać za rzecz niesłuszną, kto mógłby mieć coś do zarzucenia, jeżeli dwa tak z sobą ściśle związane kraje podają sobie dłonie, ażeby w zjednoczeniu wstąpić na drogę postępu i spełnić świętą misyę, jaką Bóg przeznacza ludom na ziemi.“

Król portugalski w odpowiedzi wspomniał również ze czcią o przeszłości obu krajów i skończył słowami: „Oba narody spełnią misyę wytkniętą im przez Opatrzność, jeżeli każdy z nich szanować będzie niezawisłość i sławę sąsiedniego.“

Według doniesień z Belgradu stosunki w Albanii górnej nie przedstawiają się wcale pokojowo i normalnie. W Prizreniu Albańczycy podpalili stary, znany w dziejach kościół Zbawiciela, zbudowany przez cara serbskiego Nemanjica. Kościół spłonął do szczętu. Donoszą dalej, że plemię albańskie Lumljani dopiero w ostatnich dniach i to w krwawem boju pokonane zostało przez pułk nizamów tureckich. Wskutek tej walki padło ofiarą pożarów kilka włości w okolicach Prizrenia.

Wypadki podobne nie świadczą bynajmniej o ukończeniu pacyfikcyi Albanii.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 13 października. Na pogrzebie ś.p. barona Haymerle, który rozpoczął się o godzinie 2giej, znajdowali się Najj. Pan, arcyksiążęta Albrecht, Fryderyk, Wilhelm, dostojnicy dworscy, ciało dyplomatyczne, wszyscy ministrowie, między tymi Orczy, Szende i Bedekowicz, arcybiskup Haynald, nuncyusz papieski, arcybiskup wiedeński, generałowie, wszyscy urzędnicy ministerstwa spraw zagranicznych z szefem sekcyi Kallayem na czele, prezydenci trybunałów i liczni deputowani.

Wiedeń, 13 października. *Wien. Abendpost* donosi, że arcyksiężna Alicya, małżonka w. księcia Toskany, powiła dzisiaj rano w Salcburgu córkę.

Sejm niższo-austryacki przyjął wszystkiemi głosami przeciw dwom znane wnioski komisyi, której przekazano kwestyonarz rządowy o reformie administracyjnej. W toku obrad skonstatował namiestnik, że w administracyi gminnej Niższej Austryi ujawnia się ciągły postęp na lepsze, i że służbowe stosunki między władzami państwowemi a organami autonomicznemi nic nie pozostawiają do życzenia, dlatego też nie może wystąpić ze swego stanowiska przeciw orzeczeniom komisyi, iż nie ma naglącego powodu do reform zasadniczych w Niższej Austryi. Namiestnik nie widzi potrzeby rozbierania bliżej postawionych pytań szczegółowych, a to tem mniej, iż nawet mowy o tem być nie może, jakoby rząd chciał narzucać własne reformy, gdyż wiadomo jest, że takie reformy dadzą się konstytucyjnie tylko przeprowadzić za współudziałem reprezentacyi krajowej.

Celowiec, 13 października. Sejm przyjął bez rozpraw wniosek komisyi prawniczej, do której odesłano kwestyonaryusz reformy administracyjnej, a wedle którego wniosku sejm Karyntyi oświadcza, że poruszone przez rząd środki, mające na celu usunięcie niedogodności podwójnej administracyi, nie odpowiadają potrzebom kraju.

Praga, 13 października. Sejm przyjął znany wniosek komisyi w kwestyi reformy administracyjnej. Dep. Rieger oświadczył, że jego stronnictwo będzie głosowało za wnioskiem komisyjnym, z innych jednak powodów niż te, które przytoczył tutaj sprawozdawca.

Lublana, 13 października. Sejm po ożywionych rozprawach przyjął preliminowaną pozycyę 500 zł. jako remuneracyę dla tych nauczycieli szkół ludowych, którzy mają uczyć języka niemieckiego tam, gdzie rodzice postawią w tym kierunku wyraźne żądanie.

Budapeszt, 13 października. Dzisiaj toczyły się dalej w Izbie niższej rozprawy nad adresem. Prezes gabinetu, odpowiadając poprzednim mowcom, podniósł, że nie może być zadaniem mowy tronowej wskazywać kierunek i zasady dla reform, jakie mają być przeprowadzone; dalej odpierał zarzuty, jakoby urzędnicy wpływali na wybory, skonstatował, że wychodźtwo zmniejsza się, wykazywał, że mowa tronowa słusznie powoływała się na to, iż porządek w gospodarstwie państwowem i kredyt publiczny polepszają się z dniem każdym, że adres wspominając o wspólnej armii wypowiedział nietylko uczucia i życzenia lecz zarazem przekonanie; a że adres jest pod tym względem wyrazem opinii rządu i większości, dowodzi i ta okoliczność, iż on (prezes gabinetu) ze strony najwyższego zarządu wojskowego został uproszony do oświadczenia, że tenże uważa za swój obowiązek dążyć do takiego samego celu, że będzie starał się o to, aby wymierzoną była sprawiedliwość nietylko obywatelom wobec żołnierzy, lecz i żołnierzom wobec obywateli. Mowca podniósł następnie, że skutkiem zjazdu gdańskiego stosunki monarchii do Niemiec nie uległy żadnej zmianie, i zakończył uwagą, że żadna narodowość nie należąca do panującego w Europie szczepu nie posiada ani w przybliżeniu tych praw, jakiemi cieszą się mieszkające w Węgrzech narodowości.

Paryż, 13 października. Grevy zawezwał do siebie Gambettę, który po południu uda się do pałacu elizejskiego.

Wysłane do Aleksandryi parowce angielski i francuski wrócą dopiero po wyjeździe komisarzy francuskich.

Paryż, 13 października. Prezydent Grévy i Gambetta konferowali długo o ogólnem położeniu. Gambetta oswiadczył, że byłoby konstytucyjnem i parlamentarnem wstrzymać się z utworzeniem nowego gabinetu aż do dyskusyi w Izbie. Po tem oświadczeniu Gambetty Grevy nie powierzył mu misyi utworzenia nowego gabinetu. Grevy i Gambetta przyrzekli konferować z sobą po otwarciu Izb.

Rzym, 13 października. Agencya Stefaniego zaprzecza wieści o wysłaniu włoskiego okrętu pancernego do Aleksandryi, ponieważ Włochy mają tam już okręt *Affondatore*.

Konstantynopol, 13 października. W odpowiedzi na notę zbiorową w przedmiocie trasy granicznej turecko-greckiej pomiędzy Kriteri i Zarko Porta podaje szczegółowe objaśnienia linii granicznej z dodaniem mapy.

Zapewniają, że Porta zaproponuje Pristinę, jako punkt zetknięcia koleji austryackich z tureckiemi.

Londyn, 13 października. Gladstone przyjmując deputacyę śródmieścia Londynu, która wręczyła mu adres i prosiła, aby pozował rzeźbiarzowi do popiersia, które ma być umieszczone w sali ratuszowej, miał mowę dziękującą, w której wspomniał o aresztowaniu Parnella jako środku koniecznym dla ochrony życia, mienia i wolności Irlandczyków, i zapewnił, iż nieporozumienia z Transvaalem zostaną wkrótce załatwione.

Londyn, 13 października. *Morning Post* donosi, że jeden parowiec turecki i jeden angielski są w drodze do Aleksandryi.

Wiedeń, 14 października. *Wiener Ztg.* ogłasza Pismo odręczne Najj. Pana, poruczające konstytucyjną reprezentacyę ministerstwa spraw zewnętrznych Szlavy'emu, zaś bezpośrednie kierownictwo szefowi sekcyi Kallayowi.

Wiedeń, 14 październ. (*Tel. pr*) *Presse* donosi z Berlina, że wizyta Gambetty u ks. Bismarcka w Warzynie zaczyna być uważana za fakt autentyczny.

Temuż dziennikowi donoszą z Petersburga, że, według informacyj zasiągniętych w kołach dworskich, wszelkie przygotowania do podróży cara zostały odwołane.

Lublana, 14 października. Sejm załatwił wczoraj po południu preliminarz funduszu szkół normalnych. Bardzo ożywione rozprawy toczyły się nad wnioskiem komisyi budżetowej, aby seminaryum nauczycielskiemu w Stein tylko pod tym warunkiem przyznać subwencyę 2.050 zł., jeżeli naukę obejmą egzaminowani nauczyciele, lub jeśli wykładający obecnie w tej szkole Franciszkanie postarają się o świadectwa egzaminów nauczycielskich.

Rzym, 14 października. *Gazetta Popolo* ogłasza list Cairoliego do jednego z jego przyjaciół w którym zaprzecza jakoby on, Cairoli sprzeciwiał się podróży króla do Wiednia.

Londyn, 14 października. Obiega pogłoska że w miejsce uwięzionego Parnella stanie Dillon na czele ligi krajowej. Wszystkie dzienniki wypowiadają zadowolenie z powodu uwiezienia Parnella.

Dublin, 14 października. Tajna rada ogłosiła proklamacyę, mocą której został ogłoszony w całej Irlandyi stan wojenny.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 13 październ. 1881, godzina 2 m. 25 Losy kredytowe 179·50. Węg. akcye kredyt. 373·50. Akcye anglo-austr. 157·80, Akcye banku Union 148·80, Akcye kolei Karola Ludwika 326·75, Akcye kolei północnej 237·25, Akcye kolei południowej 172·25, Akcye kolei Alföld. 174·—, Akcye kolei Elżbiety 216·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 179·50. Akcye kolei węg. północno-wschodniej 168·—, Wiedeńskie losy 131·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 96·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 101·—, Losy regulacyi Cissy 112·30, Losy tureckie 24·—, Węgierska renta 118·85, Akcye banku związkowego 143·30, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kole państwowej —·—, Rubel papierowy 1·26¼, Węgierskie losy 123·50, Marka niemiecka —·—. Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 13 październ. 1881, godz. 5 min. 40. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika —·—, Poudniowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie styli zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 14 października 1881, godź. 10 m. 40 Akcye kredytowe 368·40, Anglo-Austr. 15?·25, Akcye banku Union 149.10, Kolej Karola Lud. 326·75, Południowa 171.—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·37½, Rubel papierowy 1·26½ Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z d. 13 październ. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.30 do 12·80 zł., żyto 9·40 do 9·80 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 37·50 do 37·75 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12·40 do 12·45 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do —.— zł. — Berlin: Pszenica żółta (nawrzes. paźd.). 233 — m., żyto —·— m., spirytus 56·20 m., olej rzepakowy 53·80 m., — Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 67·75 fr., olej rzepakowy 76·— fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirusy —·—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz. 10 min 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min 52 po południu (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na stryj do Lwowa o godz 8 min. 5 rano i 8 godz wieczór

Odchodzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego).

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz 11 min 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany)

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na. Stacyj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 6 min 35 wieczór.

Przyjechali do Lwowa.
dnia 14 października 1881.

Hotel George'a.
P. M Czerniakowski z Lesieczyniec.

Hotel Angielski.
Pp. I Moszyński z Podola ross. L. Sielecki z Tarnopola W. Hermann z Żukowa K. Kurek z Rudek. Z Dzierzanowski z Zbaraża.

Hotel Europejski.
Pp. W. Truskolaski z Płocy [illegible] r Freudenberg z Sądowej wiszni. W. Prohaska z Pragi K. Gutmann z Ansbacha.

Hotel Warszawski.
Pp. A. Gnoiński z Woli komarowej. K. Jankowski z Krakowa I. Rydel z Górek K. Rozwadowski z Porehinska W. Vladesco

Odjechali ze Lwowa.
Pp. I. hr. Drohojowski do Drohojowa I. hr Koziebrodzki do Podhajczyk. T hr Drohojowski do Czorsztyna W. Wolfart do Zarubiniec. W. Kraiński do Wyszatycz. I. hr. Tarnowski do Dzikowa T. Trzciński do Gdyczyna. K. Bobiecki do Kornia.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
z dnia 14 października 1881 o godzinie 7 rano.
Barometr 731.96mm. Psychrometr suchy + 5.6°C. Psychrometr wilgotny + 4.4°C. Prężność pary 5 5mm. Wilgoć 82%. Zachmurzenie 6. Wiatr NW3. Ozon 9.
Temperatura powietrza + 4.4°R.
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziom morza 757.36mm.

NADESŁANE.

Dr. Klemens Dębicki
po powrocie z IWONICZA
mieszka przy ulicy **Kopernika l. 20.**
Ordynuje od 2—4 po pol.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 1[illegible] października 18[illegible]

	płacą	żądają
	[illegible]	[illegible]
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	325 25	328 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	179 —	182 —
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	308 50	312 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	258 —	262 —
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101 20	102 20
„ „ „ 4 pr. w. a.	96 75	97 75
„ „ „ 5 pr. okresowe	101 20	102 20
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los $41^1/_2$ l.	93 —	95 —
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102 20	103 20
„ „ „ 5 pr. w. a.	99 —	100 —
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	102 80	103 80
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102 75	104 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92 —	94 —
4. Obligi za 100 złr.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100 70	101 70
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	102 75	104 —
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103 —	104 —
5. Losy miasta Krakowa	20 25	22 25
„ „ Stanisławowa	24 50	26 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 52	5 62
Dukat cesarski	5 54	5 63
Napoleondor	9 33	9 40
Półimperyał	9 61	9 72
Rubel rossyjski srebrny	1 50	1 65
„ „ papierowy	1 $25^1/_4$	1 $27^1/_4$
100 marek niemieckich	57 55	58 25
Srebro	99 50	100 50
Kupony w srebrze	99 25	100 25

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 10 października 1881

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.50	76.65
luty-sierpień	76 60	77 75
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77 50	77.65
kwiecień-październik	77 60	77.75
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	123.—	123.60
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	131.50	131.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	133.—	133.50
„ „ 1864 po 100 zł.	174 —	174.50
„ „ 1864 po 50 zł.	172.50	173.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	29.50	30.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	144.—	144.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100 —	100.50
Renta papierowa 5% z. r. 1881	94.45	94.60
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94.30	94.50
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	100.50	101 50
Galicyi	101.25	101.50
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	97.25	98.—
Węgier	99 —	99 50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit zł. 120	158 25	158.50
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	369 —	369.75
Niższo-austr. tow. eskomt. p 500 zł.	885 —	895 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	830.—	832 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	589.—	592 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	216.50	217.25
Kol. Preszow-Tarn. (w.c.) a 200 zł	— —	—.—
Północna kolej po 1000 zł m. k.	2365.	2375

	płacą	żądają
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	325 —	325.50
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	180.50	181.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	356 50	357.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	179 —	179 50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	166.50	167.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.25	100 50
„ „ „ „ premiowe po 3%	104.—	104.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	107.—	107 75
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	99.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	96.60	—.—
„ „ „ „ „ po 5 proct.	101.—	101.75
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	101.—	101.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.10	102.50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	103.50	104 —
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.05	101.20
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^1/_2$ proc.	100.—	100.50
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ proc.	101 50	102 50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	94.50	95.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.25	92 75
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.25	105.75
„ „ po 100 zł. w. a.	101.75	102.25
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ pr.	99.70	99.90
Kol Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.50	95.—
z r. 1867	99 —	99.50
z r. 1868	96.25	96 75
z r. 1872	94 75	95 25
Węg. gal. kol. a 200 złr 5 prc. w sr.	92.80	93.10
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.50	180.—
Clarego po 40 zł. m. k.	40.—	40 35
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k	113.—	113.50

	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.75	—.—
Losy miasta Krakowa	21 25	22 25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40.50	41.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	38 —	39.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19 —	19.50
Salma po 40 zł. m. k.	51.—	52. —
St. Genois po 40 zł. m. k.	49.50	50 —
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.40	25.80
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.50	128.50
„ „ po 50 zł. w. a.	65.50	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30.60	31. —
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	41.75	42.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. a.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. a.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. a.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118 35	118 45
Paryż za 100 fr.	46 50.—	46.55.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.61.—	5.63.—
„ pełnej wagi	5 65.—	5.67.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.36 50	9.37.50
Rossyjski imperyał	9.65 —	9.67
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 13 października 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	50
„ „ „ w srebrze	77	70
Renta w złocie	94	10
Losy pożyczki z roku 1860	131	50
Akcye banku austro-węgierskiego	830	—
„ „ kredytowego	367	20
Londyn	118	50
Srebro	—	—
Napoleondor	9	$37^1/_2$
Dukat cesarski men.	5	61
100 marek niemieckich	57	85

Dziennik Urzędowy.

(7240 1—3 **Edykt.**

L. 824. C. k. Sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. d. 27 w Hłomczy położonej ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Feśka Maślnik własnej.

Do tej licytacyi wyznaczono termina na 21 października, 22 listopada i 22 grudnia 1881 zawsze o godzinie 10tej rano.

Cena wywołania wynosi 200 zł., wadyum 20 zł.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przeglądnąć w tutejszym sądzie.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu rozpisania licytacyi na rzeczonej realności prawa zastawu uzyskali, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucyi licytacyjnej doręczyć nie było można, ustanawia się kuratora w osobie p. Ludwika Swierczyńskiego.

Sanok 30 czerwca 1881.

(7239 1—3) **Edykt.**

L 540. C k. Sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 32 w Nowosielcach położonej, wykazem hipotecznym l. 198 objętej, wedle karty B. poz. 1, dłużnika Jędrzeja Podolaka własnej.

Do licytacyi wyznaczono termina na 21 października, na 22 listopada i na 22 grudnia 1881 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 300 zł. w. a., wadyum 36 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przeglądać w tutejszym sądzie.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 13go grudnia 1880 na rzeczonej realności prawo zastawu uzyskali lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucyi licytacyjnej doręczyć nie było można, ustanawia się kuratora w osobie pana dra Iskrzyckiego adw w Sanoku

Sanok dnia 30 marca 1881.

L. 7765. (7094 1—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Realności l. kons. 365 tab 237 w Brodach położonej z dwóch ciał tabularnych się składającej, Nachmana Maril i innych własnej, celem ściągnięcia pretensyi funduszu indemnizacyjnego, dnia 15 listopada i 15 grudnia 1881 o 11 godzinie przedpołudniem w biurze 2 za lub wyżej ceny szacunkowej oraz wywołania 61 zł. 50 ct. odbyć się mającej.

Wadyum 10%.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciągi hypoteczne można w sądzie przejrzeć

Wrazie niesprzedania wyznacza się do ułatwiających warunków licytacyjnych termin na 15 grudnia 1881 godzinie 4 popołudniu, przyczem niestający wierzyciele hipoteczni do większości głosów stających doliczeni będą, poczem realność ta na trzecim terminie za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Niewiadomym z życia i miejsca pobytu wierzycielom hypotecznym: Chaimowi Wolf Tarter, Salamonowi Tarter i Sarze Perli Kreminer owdowiałej Tarter. tudzież wierzycielom po dniu 26 października 1880 na hypotekę wchodzącym, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegobądź powodu doręczoną być niemogła, ustanowiono kuratorem adw. Dr. Wilhelma Omsteina.

C k. sąd powiatowy
Brody 30 sierpnia 1881.

(7236 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 129. Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, iż z dniem 8ym października 1881 wpisano dra Józefa Fiternika w listę adwokatów z siedzibą w Samborze.

Z Wydziału Izby adwokatów.
W Samborze dnia 8 października 1881

(7263 1—3) **Edykt.**

L. 45672 C. k. Sąd pow. miej. del. Sek. I. we Lwowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Ludwika Stein, że w sprawie drobiazgowej Zofii Kosteckiej przeciw niemu pto 50 zł. a. w. z pn. zapadł na dniu 17 marca 1881 wyrok zaoczny, że celem doręczenia mu tego wyroku ustanowiony został dlań na własny jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adwokat dr. Gajewski a tegoż zastępcą adwokat dr. Bliziński i wzywa go, aby temu ustanowionemu kuratorowi wskazówek potrzebnych udzielił, lub też innego zastępcę prawnego sądowi wskazał.

C. k. radca Sądu krajowego.
Lwów dnia 2 października 1881.

(7202 1—3) **Edykt**

L 4452. Ilko Hołowaty z Autoówki uznany marnotrawcą. Kuratorem Ołeksa Łapuniak.

C. k. Sąd powiatowy.
Tłumacz dnia 11 sierpnia 1881.

(7081) L. 13429.

Protokołowanie firmy.

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedyńczych firmę „Zygmunt Weisglas“ dla wyrobu wódki i wypasu wołów w Horodnicy w powiecie Husiatyńskim.

Tarnopol dnia 28 września 1881

(7074) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 47325. Celem nadania stypendyum z fundacyi ś. p. Antoniego Małeckiego o rocznych 50 zł. ogłasza się niniejszem konkurs

Stypendyum to przeznaczone jest dla ucznia pochodzącego z miasta Andrychowa, który wykaże najlepsze postępy w naukach. Pierwszeństwo jednak służy potomkom Antoniego Bylicy, krewnego ś. p fundatora.

Kandydaci winni wnieść podania za pośrednictwem zakładu, do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego najdalej do 15 listopada b r., i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i ostatnie świadectwo szkolne, a względnie również dowody. że są potomkami Antoniego Bylicy.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księztwem Krakowskiem.
We Lwowie dnia 30 września 1881.

(7140 3—3) **Edykt.**

L. 10642 C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla realności pod l k. 297 w Tarnowie na Strusinie położonej, Naftalego i Estery Turteltaubów własnej składającej się z parcel według pomiarów katastralnych z r 1878 mianowicie Nr. 226 w objętości 121 kw. sążni, Nr. 977 w objętości 43 kw. sążni, Nr. 978/1 w objętości 47 kw. sążni i 978/2 w objętości 32 kw. sążni, razem 243 kw. sążni wynoszącej graniczącej od wschodu z realnością hr. Romera Stanisława a z zachodu z ulicą do Strzelnicy prowadzącą, z południa z realnością Koterbskiego a z północy z realnością Smidziejskiej, na teraz z realnością Maryi Styła w okręgu c. k. sądu obwodowego w Tarnowie położonej otwarto nową księgę gruntową, i że termin wyznaczony tuszym edyktem z dnia 25 listopada 1880 l 18267 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionej księgą gruntową objętej. z dniem 1 maja 1881 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich. którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonej księdze uskutecznionego, w sprawach swych uważają się za pokrzywdzonych, aby swe zarzuty w czasokresie do dnia 15 lutego 1882 roku włącznie w c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków dnia 20 lipca 1881.

(7135 3—3) **Edykt**

L. 6101. Na wniosek ck. Prokuratoryi Skarbu rozpisuje się celem zaspokojenia pretensyi Wysokiego Skarbu w kwocie 7837 zł. 20 ct. w. a. z pn. ponowną licytacyę realności pod lk. 219 w Jagielnicy położonej ciała tabularnego niestanowiącej, Abrahama Kalenberga własnej pod warunkami tu sądową uchwałą z 25 stycznia 1879 l. 10989 określonemi jednakże z następnemi ułatwieniami:

1. Wadyum wynosi tylko 5% ceny szacunkowej tj. 42 zł. 50 ct.
2. Nabywca winien złożyć do sądu pierwszą połowę ceny kupna licząc w to zadatek w gotówce złożony do 45 dni od dnia przyjęcia aktu licytacyi do wiadomości sądu, a drugą połowę ceny kupna do 45 dni po prawomocności uchwały cenę kupna między konkurujących do zapłaty wierzycieli rozdzielającej.
3. Po złożeniu pierwszej raty ceny kupna nabywca zostanie na własne żądanie i na własny koszt wprowadzony w fizyczne posiadanie nabytej realności, z której ciężary hypoteczne wykreślone i na cenę kupna przeniesione zostaną, zaś dekret własności otrzyma kupiciel po złożeniu drugiej połowy ceny kupna.
4. Reszta warunków licytacyjnych pozostaje.

Do przeprowadzenia tej licytacyi wyznacza się termin na dzień 15 listopada 1881 o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym na którym realność ta za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

C, k. sąd powiatowy
Czortków 24 sierpnia 1881.

(7235 3—3 **Obwieszczenie.**

L 12828 W celu zabezpieczenia dostawy szutru do pokrycia gościńców państwowych w Stryjskim okręgu budowniczym na lata 1882 i 1883. odbędzie się na dniu 25 października 1881 w c k. starostwie Stryjskiem rozprawa licytacyjna przez składanie ofert pisemnych.

Dostawa w roku 1882 wynosi:

1. dla traktu Podbeskidskiego 1080 metrów sześciennych w kwocie fiskalnej 1358 zł.

2 dla traktu Stryjskiego 1020 metrów sześciennych w kwocie fiskalnej 890 zł 50 ct

Bliższe warunki licytacyi, jak niemniej wykaz szczegółowy przestrzeni, na które powyższy materyał dostawiony być ma, mogą być przejrzane w godzinach urzędowych w c k. starostwie w Stryju, gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum 5 prc. od ceny fiskalnej z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale także literami w oznaczonym terminie najpóźniej do 12tej godziny w południe wniesione być mają.

Oferty nieułożone według wzoru w § 46 warunków licytacyi uwidocznionego lub niepodane w terminie wyznaczonym, nie będą uwzględnione.

Z c k. Starostwa
Stryj dnia 9 października 1881.

(7054 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 41982 Niniejszem podajemy do wiadomości, iż wskutek wyboru wierzycieli masy konkursowej E. Leona Pilpla adw. Dr. Bodek zarządcą a Dawid Lubinger zastępcą jego tudzież, Henryk Bauer, M. Józef Menkes i Leib Saul Springer członkami wydziału kredytorów a Rubin Kroch zastępcą ich, zatwierdzeni zostali.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów dnia 24 września 1881.

(7070 2—3) **Edykt.**

L. 14545. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dzpp. do powszechnej wiadomości że wskutek prośby Maryi z Pobidińskich Bulik o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. 121 w Przemyśli na Błoni, w Przemyskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej składającej się 1. z parceli budowlanej l. kat. 526 w objętości 61kw. sązn. 2. z parceli gruntowej l. kat. 821/1 3. z parceli gruntowej l. kat. 829/2 w obszarze 162 kw. sązn i 4. z parceli gruntowej l. kat. 830 1 morg. 1400 kw. sążn. w łącznie przestrzeni 2 morg. 23 kw. sążn. c. k. sądowi obwodowemu w Przemyślu poleconem zostało, ażeby temże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, któryto projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1 listopada 1881 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 1 listopada 1881 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich ktorzyby

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma:

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub naj jej częściach, nabyli praw zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały ażeby w c. k. sądzie obwodowym swoje oznajmienia do dnia 25 grudnia 1881 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawa popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim ktore na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej już do użytku służyć nie mającej lub załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenia powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 12 lipca 1881

(7166 2—3) **Edykt.**

L. 4585. Na zaspokojenie wierzytelności 500 zł. z pn. odbędzie się tutejszym sądzie w dniu 18 listopada 1881 o godz 10 rano licytacyjna sprzedaż realności włościańskiej pod lk. 88 w Pawłosiowie dłużników Aleksandra i Anny Słuckich własnej.

Wadym wynosi 100 zł.

Realność za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki i wyciąg tabularny dostarczy registratura.

C. k. sąd powiatowy

Jarosław 17 lipca 1881.

(7161 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5572. C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości że na prośbę egzekucyę prowadzącej Basi Barab... i zaspokojenie wierzytelności 47 zł. a. w. z pn przymusowa sprzedaż realności egzekuta Andrucha Iwaszków vel. Krawiec w Słobodzie pod N. D. 95 zastawnie opisana, dotąd ciała tabularnego nie stanowiąca, w drodze publicznej licytacyi w terminach 21 października 1881, 22 listopada i 23 grudnia 1881, każdym razem o 9 godzinie rano tu w c. k. sądzie przedsięwziętą będzie.

Cenę wywołania stanowi się na 672 zł. a. w., każdy chęć kupienia mający winien jest do rąk komisyi licytacyjnej złożyć wadyum w gotówce 87 zł. 20 ct. w. a.; reszta warunków licytacyjnych może być każdego czasu w zwykłych godzinach urzędowych w tutejszej registraturze sądowej przejrzaną

C. k. Sąd powiatowy.

Kozowa 20 sierpnia 1881.

(7177 2—3) **Edykt.**

L. 40363. C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Peisecha Goldberga 5080 zł. z pn., odbędzie się dnia 10 listopada 1881 o godz. 10 przed południem przymusowa licytacya do Mojżesza Berlsteina wedle Dom. 95 pag. 37 n. 25, 26 i 27 hae należącej połowy realności pod l. 277 m. we Lwowie położonej, na którym terminie ta połowa realności nawet niżej ceny wywołania 10319 zł 25 ct sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 300 zł. złożoną być ma, — akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli Jana Jakimowicza, Barbary Winnickiej, Pelagii Jakimowiczowej, Stanisława Mościckiego, Mikołaja Boem, Fany Löwenstein, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 9 listopada 1880 rzeczowe prawa na wspomnianej połowie realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat Dr. Raabe kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Goldberg mianowany został.

Lwów dnia 17 września 1881.

(7176 2—3) **Edykt.**

L. 56792. C. k. lwowski Sąd krajowy czyni niniejszem wiadomo, że w załatwieniu prośby Anny Flaszeczki i Agnieszki Sliwińskiej de prae. 30 sierpnia 1880 l. 39777 uchwałę z dnia 18 września 1880 l. 39777 dozwolono zaintabulowanie Anny Sliwińskiej zam. Flaszeczkiej w 3/8 częściach a Agnieszkę Sliwińskę w 5/8 częściach za właścicieli realności pod l. 479 3/4 położonej, z domu murowanego i gruntu do drogi kleparowskiej 17° od drogi publicznej pod dębem 68° zawierającego, składającej się na imię Franciszka i Maryany małż. Zapuchły wedle Dom 194 pag. 290 n. 14 i pag. 298 n. 18 haer w ust 5 dotychczas zaintabulowanej.

Ponieważ miejsce pobytu oświadczonych spadkobierców Magdaleny Kołaczowej, Jana Truskawieckiego, Franciszka i Mary anny Zapuchłów jest niewiadomem, przeto c. k. Sąd krajowy dla tychże tutejszego adw. Dr. Skowrońskiego za zastępstwem przez adw. Dr. Bobowníka kuratorem ustanowił, i temuż powyższą uchwałę tabularną doręczył.

Lwów dnia 8 stycznia 1881.

(7076 2—3) L. 47327.

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania stypendyum z fundacyi ś. p. Dra Adama Morawskiego, o rocznych 65 zł. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum to przeznaczone jest dla ubogich uczniów szkół ludowych, którzy przynajmniej pierwszą klasę z postępem bardzo dobrym ukończyli; nadane stypendyum jednak pobierać może stypendysta aż do ukończenia nauk w szkołach publicznych.

Kandydeci winni wnieść podania swoje na ręce Dyrekcyi szkolnej, do Wydziału krajowego najpóźniej do 15 listopada b. r. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone, tudzież ostatnie świadectwo szkolne.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem

We Lwowie dnia 30 września 1881.

(7042 2—3) L. 43467.

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania stypendyum z fundacyi Wgo Mikołaja Aywasa, utworzonej na pamiątkę bytności Najjaśniejszego Pana w Galicyi w r. 1880, ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum to wynosi 50 zł. rocznie, i przeznaczone jest wyłącznie dla ubogiego młodzieńca pochodzącego rodem z teraźniejszego powiatu Horodeńskiego, a oddającego się nauce w szkołach publicznych, w jakim kolwiekbądź zawodzie.

Prawo nadawania stypendyum służy JE. IW hr Ludwikowi Wodzickiemu byłemu Marszałkowi krajowemu

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu, do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego i załączyć metrykę chrztu na dowód, że pochodzą rodem z powiatu Horodeńskiego, dalej świadectwo ubóstwa i ostatnie świadectwo szkolne.

Termin do wniesienia podań oznacza się po dzień 15 listopada b. r.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 29 września 1881

(7216 2—3) **Edykt.**

L. 2656 Sąd Żurawieński sprzeda drogą licytacyi 3 listopada i 24 listopada 1881 o godzinie 10 rano, przynajmniej za cenę szacunkową 630 zł., dnia 22 grudnia 1881 o godz. 10 rano zaś za cenę dorównywającą wysokości wszystkich na realności niżej wymienionej ciężących długów najwięcej oferującemu realność Alojzego Witkowskiego pod l. k. 45 w Żurawnie położoną, ciało tabularne stanowiącą, celem zaspokojenia pretensyi Władysława Postępskiego w kwocie 100 zł. z przynależnościami

Zakład wynosi 63 zł. a. w. Resztę warunków, tudzież akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze; kuratorem niewiadomych i późniejszych wierzycieli pan Edmund Opolski notaryusz Żurawieński.

C. k. Sąd powiatowy.

Żurawno 31 Sierpnia 1881.

(7220 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1282. Jego Excelencya pan Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego mianował na mocy §. 301 pr. kar. dla czwartej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych w roku bieżącym przy c. k. Sądzie obwodowym w Tarnopolu, prezydenta Sądu tegoż Lucyliana Krynickiego przewodniczącym a c. k. radców sądów krajowych Karola Willaume, Emila Nemethy, Karola Porschinskiego, Kajetana Kopacz i Antoniego Reinwarth, zastępcami przewodniczącego Sądu przysięgłych.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Tarnopol 10 października 1881.

(7226 2—3) **Edykt.**

L. 22203. Nestorko Podolski rolnik z Truskawca uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Samborze z 6 września 1881 l. 11728 marnotrawcą uznany, kuratorem ustanowiony Antoni Biłaś gospodarz z Truskawca.

C. k Sąd powiatowy

Drohobycz dnia 16 września 1881.

(7225 2—3) **Edykt**

L 5740. C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, że na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi zakładu kred. włościańskiego we Lwowie przeciw masie nieobjętej po ś. p. Hryniu Chomin przez kuratora Stasia Chomin i Dmytrowi Chomin pto 86 zł. 76 ct. a. w. z pn, odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 25 października, 25 listopada i 27 grudnia 1881, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż 1/4 części realności pod Nr. 118/14 150/11 w Isajach położonej, z tem iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 150 zł. wadyum 15 zł. a. w. Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejsz. sądu przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Turka dnia 18 września 1881.

(7223 2—3) **Edykt.**

L. 4007. C. k Sąd powiatowy w Podhajcach podaje do publicznej wiadomości, że ku zaspokojeniu pretensyi Wolfa Topp pto 98 zł. z pn., odbędzie się w tutejszym Sądzie w dniach 26 października, 23 Listopada i 22 grudnia 1881 każdym razem o godz. 9 z rana przymusowa publiczna sprzedaż realności Wilhelma i Anny Knauberów położonej pod Nr. 38 na Staremmieście obok Podhajec. Cenę wywołania stanowić będzie kwota 730 zł., a wadyum kwota 73 zł. aw. Protokół zastawniczego opisania dotyczącej realności i reszta warunków licytacyjnych może być przejrzaną w registraturze tutejszego sądu.

Podhajce dnia 30 czerwca 1881.

(7222 2—3) **Edykt**

L. 7594. Sprzedaż realności wiejskiej 27 morgów gruntu obejmującej pod Nr. 8 w Beckersdorf koło Podhajec położonej, na 1370 zł. oszacowanej, wedle wykazu hipotecznego 15 własność Piotra Cewe stanowiącej, celem przymusowego ściągnięcia wierzytelności Herza Falschberga w kwocie 620 zł. w. a. z pn., odbędzie się 31 października 1881 o godz. 9 przed południem na miejscu w Beckesdorf; wadyum wynosi 5% ceny szacunkowej, w terminie tym realność ta najwięcej dającemu pozbytą zostanie bez względu na cenę szacunkową w całości lub częściami, resztę warunków licytacyi w tusądowych aktach przejrzeć można. O czem się wszystkich interesowanych tudzież chęć kupienia mających zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy

Podhajce 26 września 1881.

(7061 2—3) **Edykt.**

L. 29920. C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany cywilny w Krakowie uwiadamia nieobecnego i niewiadomo gdzie przebywającego pozwanego A. S. Kronengolda, że w sporze, który przeciw niemu wytoczyła kolej północna cesarza Ferdynanda o zapłacenie 98 zł. a. w. z pn., ustanowionym został dla niego kurator w osobie Dra Wędrychowskiego, celem zastępowania go, i że do ponownego spisu akt wyznaczono termin na 18 listopada 1881 o godz. 10 rano, a zarazem wzywa go, aby na tym terminie w Sądzie tutejszym bądź osobiście bądź przez pełnomocnika stanął, lub też ustanowionemu kuratorowi Dr. Wędrychowskiemu udzielił właściwą informacyę.

Kraków dnia 13 września 1881.

(7080 2—3) **Edykt.**

L 7284 C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie wiadomo czyni, iż na skutek podania c. k. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie łącznie z Aleksandrem Br. Lewartowskim, Maryą Cichulską i Henryką Bielińską pod dniem 4 czerwca 1881 l. 7284 wniesionego, dozwolił uchwałą tutejszosądową z dnia 30 czerwca 1881 l. 7284.

I. zaintabulowanie prawa własności najpierw Władysława Br. Lewartowskiego a następnie Aleksandra Br. Lewartowskiego, Henryki Bielińskiej, Maryi Cichulskiej i zakładu kredytowego włościańskiego względem dóbr Dobrucowa, Glinniki i Roztoki.

II. ekstabulacyę 2/3 części sumy 10000 zł. ze stanu biernego dóbr Zimna woda, Roztoki i różnych sum.

III. wydzielenia z dóbr Dobrucowa, 78 morgów, 89 kwadratowych sążni; Glinnik 65 morgów, 433 kwadratowych sążni; Roztoki 32 morgi, 183 kwadratowych sążni utworzenia dla takowych 80 nowych ciał tabularnych.

IV. uwidocznienia tego wydzielenia przy hipotece tychże dóbr Dobrucowa, Glinniki i Roztoki.

V. przeniesienia długów z wyjątkiem 2/3 części sumy 10.000 zł., na nowe ciała tabularne.

VI. intabulacyi różnych sum pożyczkowych w stanie biernym nowo utworzonych majętności na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego.

Gdy wierzyciele Nussim, Beim, Symon Tratner, Samuel Apfelbaum Leib Fostner i Szaja Dembicer ze swemi wierzytelnościami na powyższych dobrach hipotekowani z miejsca pobytu są niewiadomi, przeto ustanawiając dla nich kuratora w osobie adwokata dr. Mallawskiego z substytucyą adwokata dr. Salomona w Tarnowie zaleca tymże, ażeby ustanowionemu dla nich kuratorowi potrzebne środki prawne do swej obrony udzielili, lub innego zastępcę dla siebie wybrali i o tem sądowi tutejszemu oznajmili, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania sami sobie przypisać by musieli.

W Tarnowie dnia 30 czerwca 1881.

(7056 2—3) **Edykt.**

L. 18627. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie Felicyana Kochanowskiego przeciw Maryannie Rambertowskiej pto. 434 zł. z pn. wykonaną będzie egzekucyjna publiczna sprzedaż 1/4 części realności pod l. 66 dz. III (gm IX. 175. 176) w Krakowie w dniu 16 listopada 1881 o godzinie 10 rano, z tem, że ta realność za jakąbądź cenę sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 67 zł 50 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Kraków 16 września 1881.

(7086 2—3) **Edykt.**

L. 22133. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Anny Rozalii Prokesch i Debory Peizenbaum przeciw Bezalelowi Rosenzweigowi o 300 zł., 250 zł., 100 zł. i 300 zł z pn. odbędzie się w c. k. sądzie krajowym w Krakowie przymusowa sprzedaż realności pod l. 148] dz. VIII. i 3/4 części realności pod l. 141 dz. VIII w Krakowie położonych, przez publiczną licytacyę w trzech terminach dnia 22 listopada, 20 grudnia 1881 i 1 lutego 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem

Cenę wywołania realności pod l. 184 dz. VIII. stanowi jej wartość szacunkowa w kwocie 4144 zł. 70 ct. w. a. cenę wywołania 3/4 części realności pod l 141 dz. VIII wartość jej szacunkowa 5308 zł. 71 1/2 ct., poniżej których realności te sprzedane będą.

Wadyum 10% ceny szacunkowej.

Gdyby na tych terminach nikt [illegible] ny szacunkowej nie ofiarował, wyznacza celem ułożenia warunków lżejszych termin na dzień 1 lutego 1882 o godzinie 5 [illegible] południu

Resztę warunków licytacyjnych akty oszacowania i wyciąg tabularny, w registraturze sądowej a w dniu licytacyi w biurze komisyi licytacyjnej przejrzeć można.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 13 kwietnia 1881 do hipoteki weszli lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca lub następne uchwały z jakiego bądź powodu przed terminem licytacyi nie mogły być doręczona, tudzież dla niezbiętej masy spadkowej Estery Wartomann ustanawia adw. Oesznaka kuratorem z substytucyą adw. Trynalskiego.

Kraków 16 września 1881.

(7120 2—3) **Edykt.**

L. 2131. Dodatkowo do edyktu ogłoszonego w Nr. 14, 15 i 16 Gazety Lwowskiej l. 5334 obwieszcza się, że sprzedaż realności l. 798/a w Pniowiu nastąpi pod zmienionymi warunkami dnia 1 grudnia 1881 o 10 godzinie także niżej wartości szacunkowej 615 zł.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna 21 września 1881.

(7103 2—3) L. 47762.

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania dwóch stypendyów z fundacyi ś. p. Magdaleny Jurgass, każde o rocznych 200 zł. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendya te przeznaczone są dla urodzonych w Galicyi ubogich uczniów religii katolickiej, narodowości polskiej którzy albo uczęszczają do szkół publicznych, średnich lub wyższych, albo kształcą się w zakładzie O. O. Jezuitów w Tarnopolu

Prawo nadawania stypendyów służy JW. Augustowi hr. Dzieduszyckiemu.

Kandydaci winni wnieść podania swe za pośrednictwem Dyrekcyi zakładu, do którego na naukę uczęszczają, do Wydziału krajowego najpóźniej do 15 listopada r. b. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i ostatnie świadectwo szkolne.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel Ks. Krakowskiem

We Lwowie dnia 4 października 1881

(7143) **Ogłoszenie.**

L 7508 Złoczowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy wiadomo czyni że z uchwały z dnia 27 sierpnia 1880 l. 5788 do rejestru handlowego dla firm spółek handlowy h II na dniu 15 września 1881 jak Tom. I. str. 87 88 poz 38 firma „N. Barbasch el. Sohn" dla w Brodach założonego, od roku 1870 rozpoczętego handlu towar mi bławatnymi i rękodzielnymi ze spólnikami jawnymi Neche Barbasch i Izakiem Markuse n Barbasch kupcami z Brodów z tem dołożeniem wpisaną została, że z wyłączeniem Meche Barbasch podczas całego trwania spółki do zastępstwa tejże i do firmowania ma uprawnienie jedynie tylko spólnik Izak Markus Barbasch.

Złoczów 25 września 1881.

(7116) **Obwieszczenie**

L. 1112. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem, że dnia dzisiejszego wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firmę „Jakób Ettinger" handel mąką w Tarnowie.

W Tarnowie dnia 22 września 1881.

(7055) **Edykt.**

L 37221. Z powodu rezygnacyi p. adw Dr. T. Samilskiego jako substytuta zarządcy masy konkursowej Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie wyznacza się do wyboru nowego substytuta zarządcy tej masy konkursowej termin w sali rozpraw sądu tutejszego na dzień 10 listopada 1881 godzinę 10 z rana, na którym wszystkich uprawnionych do wyboru wierzycieli tej masy pod rygorem § 256 ust. konk niniejszem się wzywa.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego

Lwów dnia 1 października 1881.

(7141) **Ogłoszenie.**

L. 6461. Złoczowski ck. sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości powszechnej, że z uchwały z dnia 9 lipca 1881 l. 4401 w rejestrze spółek gospodarczych i zarobkujących dnia 9 sierpnia 1881 jak ks. I stron. 15—16. n. 5/1 wpisanem zostało, że składu Dyrekcyi Towarzyttwa pod firmą protokołowaną „Towarzystwo zaliczkowe w Glinianach na Gliniański powiat sądowy, stowarzyszenie zarejestrowane z poręką nieograniczoną", istniejącego wystąpił zastępca dyrektora Jan Gajer zaś, że w jego miejsce jako zastępca dyrektora wstąpił w skład Dyrekcyi ks. Michał Zielski proboszcz w Glinianach.

Złoczów 28 września 1881.

(7060 3—3) **Edykt.**

L 31652. C. k. sąd delegowany miejski dla spraw cywilnych w Krakowie ustanawia dla marnotrawcy Jana Kraja w Modlniecze małej zamieszkałego kuratora w osobie Jacentego Sikory.

Kraków 28 sierpnia 1881.

(7196 3—3) **Obwieszczenie.**

L 4364. W sprawie Gottlieba Tausig przeciw Anczlowi Auerbach o 198 zł. 79 ct. w. a. z pn odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 19 października 1881, ewentualnie 16 listopada 1881 każdym razem o 10 godzinie przed południem przymusowa licytacya należącej do Anczla Auerbach połowy realności pod lk. 188 w Kopyczyńcach położonej

Na obu terminach przyjęta będzie tylko cena szacunkowa wynosząca 1120 zł. 49 ct. z pn. lub wyższa

Wadyum wynosi 20% ceny szacunkowej.

Resztę warunków, akt oszacawania i ekstrakt tabularny można przejrzeć w tutejszym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kopyczyńce dnia 2 września 1881.

(7044 3—3) L. 47256

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania stypendyów z fundacyi t. z. konwiktowych po 210 zł. i 157 zł. 50 ct. w. a., ogłasza się niniejszem konkurs.

Z tych przeznaczone są stypendya z fundacyj Zawadzkiego, Russyana, Matczyńskiego i Potockiego dla młodzieży szlacheckiego pochodzenia; z fundacyi Głowińskiego dla szlachty i nieszlachty. wreszcie z fundacyi t. z. Krakowskiej zakordonowej dla młodzieży pochodzenia nieszlacheckiego.

Ubiegać się mogą o takowe uczniowie publicznych szkół średnich i wyższych, wnosząc podania swoje za pośrednictwem zakładu do którego na nauki uczęszczają do Wydziału krajowego, a to najdalej do 15 listopada b. r.

Do podań załączyć należy metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone i dowody dobrego postępu w naukach, mianowicie zaś świadectwo z ostatniego półrocza szkolnego.

Ubiegający się o stypendya przeznaczone dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego, mają nadto załączyć wywód szlachectwa; ci nakoniec, którzyby zamierzali ubiegać się o stypendya jako krewni, fundatorów, winni również tę własność swoją wiarygodnie udowodnić.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel Ks. Krakowskiem

We Lwowie dnia 30 września 1881.

(7203 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4606. C. k. sąd powiatowy Uhnowski zawiadamia, że w dniach 24 października, 24 listopada i 20 grudnia 1881 każdym razem o 10 godzinie rano na pokrycie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie sprzedawać będzie realność ciała tabularnego nie stanowiącą pod l. 5 w Nowosiołkach przednich położoną do spadkobierców po Mikołaju Bajbaku należącą, oszacowaną na 300 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej

Uhnów 10 września 1881.

(7213 3—3) L. 9065.

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady c. k. nadinżyniera w randze VIII klasy i kilku posad inżynierów w randze IX klasy, a ewentualnie adjunktów budownictwa w randze X klasy z systemizowanemi dla tychże poborami w galicyjskiej państwowej służbie budowniczej rozpisuje się niniejszem konkurs do końca października 1881.

Ubiegający się o jedną z tych posad winni wnieść swoje podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum c k. Namiestnictwa

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 7 października 1881.

(7170 3—3) **Edykt.**

L. 3231. C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Adama Wesołowskiego w kwocie 260 zł. w. a z pn. przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. 604 w Pomorzanach położonej, niezbędnej masy spadkowej śp. Jana Merkuna własnej w terminach dnia 31 października 1881, dnia 24 listopada 1881 i dnia 19 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem, która na pierwszych dwóch terminach wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim i poniżej tejże najwięcej oflarującemu sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 45 zł. w. a. wadyum zaś 4 zł. 50 ct w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, niemniej też akt opisania wzmiankowanej realności wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Zborów dnia 10 maja 1881.

(7175 3—3) L 8899

Ogłoszenie konkursu.

W celu obsadzenia posady nauczyciela w szkole kucia koni połączonej z nowo urządzoną szkołą weterynaryi we Lwowie, rozpisuje się niniejszem konkurs do końca października 1881.

Do powyższej posady. zaliczającej się do posad rang. IXtej przywiązaną jest etatowa płaca w rocznej kwocie 1000 zł., tudzież połowa dodatku aktywalnego t. j. rocznie kwota 150 zł.

Nadto otrzyma rzeczony nauczyciel wolne pomieszkanie w lokalnościach szkoły.

Ubiegający się o powyższą posadę winni przedłożyć podania swoje w należytym czasie do Prezydyum c. k. Namiestnictwa i wykazać w szczególności: wiek, odbyte nauki, dokładną znajomość języka polskiego a nadto, że posiadają dyplom weterynarski.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 7 października 1881.

(7126 3—3) **Edykt.**

L. 15853. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. pp. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby c. k Prokuratoryi skarbu imieniem gr. kat. cerkwi Narodzenia Chrystusa o utworzenie nowego ciała tabularnego gruntu l. top. 2778/3499,3500 w niwie Chodorówka w Tarnopolskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonego, składającego się z prze strzeni dwóch morgów 685 sążni a włściwie po potrąceniu wziętych z niego 352 sążni□ na nową Zbarażką drogę 333□ sążni składającego się obecnie z trzech kawałków, z których pierwszy graniczy na wschód z Kazimierzową drożyną, na południe z polem Eliasza Postrychacza, na zachód z głęboką doliną a na północ z polem Michała Szyńskiego, drugi kawałek na wschód z drogą Nowozbarazką, na południe z polem Grzegorza Majki, na północ z polem Michała Szyńskiego a na zachód z Kazimirzową drożyną, trzeci kawałek zaś na wschód z drogą Rusianowińską, na południe z polem Majki, na zachód z drogą Nowo Zbarazką a na północ z polem Michała Szyńskiego, c. k. sądowi obwodowemu w Tarnopolu poleconem zostało, aleby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, któryto projekt w tymże c k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 30 września 1881 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 1 sierpnia 1882 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a. na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie. przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma,

b. już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach, nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w ck. sądzie obwod. w Tarnopolu swoje oznajmienie do dnia 1 kwietnia 1882 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie, utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do władny służyć nie mającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma. Lwów dnia 19 lipca 1881.

(7148 3—3) **Obwieszczenie.** L. 7739.

C. k. Sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniach 7 listopada, 7 grudnia 1881 i 10 stycznia 1882, każdym razem począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l C. 11 w Korabnie położonej, stanowiącej ciało hipot. wykazem l. p. 23 objęte.

Zakład wynosi 50 zł w. a. warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w Sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 1 października 1881.

(7174 3—3) L. 47764.

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania stypendyów z zapisu śp. Andrzeja Żelichockiego, o rocznych 168 zł. w. a., ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum to przeznaczone jest przedewszystkiem dla członków rodziny Gizińskich tak z męskiej jak z żeńskiej linii, po nich zaś dla członków rodziny Załchockich.

Ewentualnie nadane będą również stypendya po 1 5 zł. rocznie, przeznaczone dla ubogiej uczącej się młodzieży, synów szlachty polskiej, uczęszczających do szkół publicznych w kraju istniejących.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu, do którego na naukę uczęszczają, do Wydziału krajowego najdalej do 15 listopada b r, i załączyć dowody pochodzenia z rodziny Gizińskich lub lub Załchockich, a względnie wywód szlachectwa polskiego, dalej metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone, tudzież ostatnie świadectwo szkolne.

Stypendyści tej fundacyi winni nauki swe odbywać w kraju i nie mogą równocześnie pobierać wsparcia z jakiejkolwiek innej fundacyi.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel. Ks. Krakowskiem

We Lwowie dnia 4 października 1881.

(7090 3—3) **Edykt**

L 8891. Dnia 3 listopada 1881 o godz. 10 rano. odbędzie się w tutejszym Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż po jednej połowie realności pod l. k. 4 sub. rep. 5 w Boreżycach starych położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego, przeciw Dmytrowi Czuchrajowi i masie leżącej ś p. Maryi S ewczyk pto 407 zł. 90 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi po 500 zł. za każdą połowę realności, wadyum po 25 zł. za każdą połowę.

Na powyższym terminie każda połowa realności nawet poniżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy.

Sambor dnia 6 sierpnia 1881.

(7062 3—3) **Edykt**

L. 24851. Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż na zaspokojenie należytości Doby Lorie 300 zł. z przynależytościami odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 22 listopada 22 grudnia 1881 i 25 stycznia 1882 godzina 10 rano egzekucyjna licytacya realności Nr. 26 w Rakowicach Jakóba Biernacika i masy spadkowej Maryanny Biernacikowej własnej pod warunkami:

Cena szacunkowa wynosi 1891 zł. 56 ct. wadyum 190 zł.

Realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej na trzecim także niżej ceny szacunkowej może być sprzedaną.

Do ułożenia łżejszych warunków wyznacza się termin na dzień 7 lutego 1882 godzinie 10 rano.

Resztę warunków, akt szacunkowy i wyciąg hipoteczny może być przejrzany w registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomoch lub tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratorem adw. Dr. Kaufmanna z substytucyą adw. Dr. Proppera.

Kraków 9 września 1881.

(7156 3—3) **Obwieszczenie**

L 6444. C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na prośbę Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie i zaspokojenie resztującej pożyczki w kwecie 78 zł. 90 ct. w. a z pn. sprzedaż realności egzekuta Hnata Burbyły w Wybudowie pod N. D 44 rep. 58—90 zastawnie opisana, dotąd ciała tabularnego nie stanowiąca, w drodze przymusowej licytacyi w terminach 21 października, 22 listopada i 23 grudnia 1881, każdym razem o 9 godzinie przed południem w c. k. Sądzie powiatowym w Kozowie przedsięwziętą będzie.

Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w sumie 700 zł. a. w.

Każdy chęć kupienia mający winien jest do rąk c. k. komisyi licytacyjnej złożyć wadyum w kwocie 70 zł. a. w, reszta warunków licytacyjnych mogą być każdego czasu w zwykłych godzinach urzędowych w tutejszej registraturze sądowej przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy.

Kozowa 15 czerwca 1881.

(7088 3—3) **Edykt**

L. 10439 W dniach 2 listopada 1881, 5 grudnia 1881 i 10 stycz. 1882 o godz. 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nr. k. 8 wykhip 108 i 109 w Mistkowicach położonej ciało tabularne stanowiącej w sprawie c.k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Wasylowi i Pańkowi Szewczykom pto 200 zł. względnie 196 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1000 zł. a. w. wadyum 100 zł. a. w.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego miejs. deleg.

Sambor dnia 15 sierpnia 1881.

(7138 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5884. C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza, iż postanowieniem Prześwietnego Senatu dyscyplinarnego c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 24 sierpnia 1881 l. 193/dyscyp. c. k. notaryusz Jan Wodecki w Przeworsku, z powodu oskarżenia go o zbrodnię nadużycia władzy urzędowej z § 105 u k tymczasowo w urzędowaniu zawieszony został.

Rzeszów 6 października 1881

(7150 3—3) **Edykt.**

L. 5935. C. k Sąd powiatowy w Rohatynie podaje do wiadomości, że dnia 21 października 1881, dnia 21 listopada 1881 i dnia 22 grudnia 1881 o 10 godzinie rano, odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 380 w Rohatynie, Mojżesza Stock własnej, w celu zaspokojenia pretensyi Estery Puritz w kwocie 600 zł a. w. pod następującemi warunkami.

Cena wywołania wynosi 1138 zł. a. w. wadyum kwotę 113 zł. 80 ct. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie, jednakowoż za taką, cenę którąby wyrównywała wszystkim pretensyom hipotecznym wierzycieli, a gdyby ta cena uzyskać się nie dała, wyznacza się zarazem do ułożenia warunków ułatwiających termin na 23 grudnia 1881 o 10 godzinie z rana, do którego strony i wierzyciele hipoteczni zawzywa się.

Dalsze warunki licytacyjne jak i extrakt tabularny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

O czem się obie strony, c. k. prokuratoryę skarbu, c. k. zakład kredytowy włościański i wszystkich innych wierzycieli, którymby uchwała ta doręczoną być nie mogła, na ręce ustanowionego kuratora p. Teofila Witosławskiego w miejscu.

Rohatyn dnia 9 września 1881.

(7059 3—3) **Edykt.**

L. 12175. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości że celem ściągnięcia sumy 92 zł 800 zł. i 320 zł. w. a. z pn. na rzecz małoletnich Michała i Karola Burka przeciw Taube Katz odbędzie się dnia 11 listopada 1881 o godzinie 20 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczki Taube Katz w Tarnopolu pod Nr. 31 położonej. Cena wywołania 956 zł. 69 1/2 ct. w. a Wadyum 48 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu. Dla wierzycieli którzyby po 30 września 1880 prawa zastawu uzyskali lub którym by uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiego kolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. Dr Horowitza.

Tarnopol dnia 12 września 1881.

(7256 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 657. Celem zaspokojenia wierzytelności Mendla Scheinera w kwocie 14 zł. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż 1/4 części realności pod l. k. 74/115 w Czarnej położonej dłużnika Łesia Maszczaka własnej w dniu 19 października, 16 listopada i 14 grudnia 1881 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na kwotę 100 zł wyprowadzona, zakład wynosi 10 zł.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Ustrzyki dolne 18 lutego 1881.

(7245 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 7413 Brodzki c. k. sąd powiatowy ogłasza na podstawie rekwizycyi Złoczowskiego c. k. sądu obwodowego jako władzy konkursowej z 28 maja 1881 l. 2719, że 30 października i 21 listopada 1881 o 10 rano odbędzie się w sądzie licytacya sum masie krydalnej upadłej firmy handlowej Chaji Katzenellenbogen i Teigi Schleifer się należących, od: Barucha Schleifer 34 rubli 88 kopijek, M. B. Ostersetzera 500 rubli, Izraela Rozenzweiga 38 rubli 61 kopijek, Leiby Barbasz 272 rubli 29 kopijek, Józefa Goldsteina 69 rubli 50 kopijek, Leiby Dauera 93 rubli 93 kopijek, Józefa Brodziner 1156 rubli 1 kop., 249 zł. 63 ct w. a., Antoniego Witosławskiego 100 zł., Sary Klah 10 zł., 7 rubli 46 kopijek, Mojżesza Charisch 10 zł., Rosy Slitzker 10 zł. i 6 rubli, a to „za“ lub „wyżej“ ceny szacunkowej (a rubel 1 zł. 24 ct.)

O czem interesantów i z miejsca pobytu niewiadomych przez ustanowionego kuratora adwokata dra Henryka Starzewskiego z substytucyą dra Jana Kurysia zawiadamia m z tem, że warunki licytacyjne dalsze można w sądzie przejrzeć.

Brody 18 września 1881.

(7243 1—3) **Edykt**

L. 827. C. k. Sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 54 w Hłómczy położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Dańka Patulaka własnej.

Do licytacyi tej wyznacza się trzy termina a to: 21 października, 22 listopada i 23 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cena wywołania wynosi 300 zł., wadyum 30 zł.

Reszta warunków i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu rozpisania licytacyi rzeczonej realności prawo zastawu uzyskali, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucya licytacyjna doręczoną nie została, ustanawia się kuratora w osobie pana Ludwika Swierczyńskiego w Sanoku.

Sanok 24 czerwca 1881.

(7242 1—3) **Edykt.**

L. 826. C. k. Sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 4 w Hłómczy położonej ciała tabularnego nie stanowiącej dłużnika Jana Kuryłowskiego własnej.

Do tej licytacyi wyznacza się termina na dzień 21 października, 22 listopada i 23 grudnia 1881 o godzinie 10tej rano.

Cena wywołania wynosi 200 zł., wadyum 20 zł.

Reszta warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania przeglądnąć można w tutejszym sądzie.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu rozpisania tej licytacyi na rzeczonej realności prawo zastawu uzyskali, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucyę licytacyjną doręczyć nie było można, ustanawia się kuratora w osobie pana Teofila Lewickiego c. k. Notaryusza w Sanoku.

Sanok 26 maja 1881.

(7241 1—3) **Edykt.**

L. 825. C. k. Sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 93 i 23 w Hłómczy położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużników Waśka i Katarzyny Strzałków własnej.

Do licytacyi tej wyznacza się trzy termina a to: na dzień 21 października, 22 listopada i 23 grudnia 1881 zawsze o godzinie 10tej przed południem.

Cena wywołania wynosi 400 zł. w. a., wadyum 40 zł.

Reszta warunków, akt oszacowania można przeglądnąć w tutejszym sądzie.

Dla wierzycieli którzyby po dniu rozpisania tej licytacyi na rzeczonej realności prawo zastawu uzyskali, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucyę licytacyjną doręczyć nie było można, ustanawia się kuratora w osobie p. Ludwika Swierczyńskiego w Sanoku.

Sanok dnia 29 czerwca 1881.

(7087 1—3) **Edykt.**

L. 10938. C. k. samborski Sąd obwodowy rozpisuje na rzecz uprzyw. galic. Banku hipotecznego we Lwowie, celem zaspokojenia tegoż pretensyi resztującej 5939 zł 40 ct. a. w. z 7% odsetkami od dnia 2 grudnia 1879 i kosztami egzekucyi w kwocie 16 zł. 68 ct. po bezskutecznym upływie dwóch pierwszych terminów licytacyjnych przymusową publiczną sprzedaż dóbr Dzieduczyce małe w Galicyjskiej tabuli krajowej wedle dom. 77 pag 427 zapisanych, w powiecie Stryjskim położonych, a należących do masy spadkowej ś. p. Klementyny z Rudnickich Broniewskiej na teraz tylko w jednym terminie i to na dzień 16 listopada 1881 o godz 10 przed południem pod warunkami licytacyjnemi uchwałą z dnia 22 marca 1881 l. 1263 oznaczonemi a obecnie tylko w tem zmienionemi:

I. do ustępu 1 powyższych warunków licytacyjnych: licytacya odbędzie się ryczałtowo na jednym terminie i za jaką bądź cenę.

II. do ustępu 3, każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład (wadyum) 5% ceny wywołania 37770 t. j. sumę 1888 zł 50 ct. a. w. Inne warunki licytacyjne uchwałą z dnia 22 marca 1881 l. 1263 oznaczone nie zmienia się.

O czem się chęć kupienia mających oraz wszytkich wierzycieli hipotecznych, którymby niniejsza uchwała albo wcale nie lub w należytym czasie doręczoną nie była, jakoteż i tych, którzyby po dniu 16 grudnia 1880, to jest po dniu wydania wyciągu hipotecznego do tabuli krajowej weszli przez ustanowionego dla nich kuratora p. adwokata dra Pawlińskiego w Samborze.

Sambor dnia 21 września 1881.

(7102 1—3 L. 47761.

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania jednego, a względnie trzech stypendyów z fundacyi ś. p. Ludwiki Niezabitowskiej, o rocznych 210 zł, ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum z tej fundacyi otrzymać może ubogi młodzieniec pochodzenia szlacheckiego, który ukończywszy przynajmniej szkoły początkowe uczęszcza do szkół średnich lub wyższych w kraju istniejących.

Pierwszeństwo mają ubodzy członkowie rodziny Józefa Niezabitowskiego, dziada ś. p. fundatorki z linii prostej po mieczu i po kądzieli, po tych następują potomkowie szlachty galicyjskiej, których szlacheckie pochodzenie udowodnione jest prawnie na podstawie posiadania dóbr ziemskich za czasów królów polskich lub też na podstawie dyplomów tychże królów.

Wreszcie otrzymać mogą stypendya powyższe potomkowie rodzin wyniesionych do stanu szlacheckiego przez Jego c. k. Apostolską Mość cesarza austryackiego, lub też obdarzonych indygienatem królestwa Galicyi i Lodomeryi.

Z terny ułożonej przez c. k. Namiestnictwo, wybiera kandydata Wna Antonina z Niezabitowskich Skarbek Borowska.

Kompetenci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu, do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego najdalej do 15 listopada b. r. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, ostatnie świadectwo szkolne, tudzież dowody szlacheckiego pochodzenia, a względnie dowody pokrewieństwa z fundatorką.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księztwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 4 października 1881.

Ч. 8396. **ЄДЫКТЪ** (7262 1—3)

Ц. к. Судъ повѣтовый м. д. С. Г. въ Львовѣ подаетъ до публичнои вѣдомости що на поновное прошеніе Дирекціи общого рольнично-кредитового заведенія для Галиціи и Буковины въ Львовѣ, въ цѣли заспокоенія остального капиталу 970 зар. а. к. зъ пожички 00 зар. походячои и суммы 5 0 зар., поновна публична егзекуційна продажъ реальности подъ ч. к. 7/9 въ Кыслобокахъ положенои, а въ новой книзѣ грунтовой тойже громады подъ ч. вык. гипот. 13, должника Ивана Куца власнои, съ всѣма до тои реальности належачими грунтами и иными приналежностями въ здѣшномъ Судѣ Б. Н. 3, въ одномъ лишень речинци а именно на дни 28 Октобрія 1881 о год. 10 рано съ тымъ, що тая реальность и нисше цѣны выкликаня спроданою зостане.

Цѣна выкликаня есть 3000 зар. а. в. Вадіюмъ 10% или сума 300 зар. ак.

Кураторомъ вѣрителей гипотекарныхъ, котрй по дни 28 Марта 1881 яко дни выданя екстракту, до таблѣ войшли, або которымби нынѣшна ухвала або пôзнѣйша не зôстала доручeною, есть установленый адв. Др. Вайсъ, а субститутомъ адв. Др. Рапесъ.

Прочіи условія можна въ здѣшной регистратурѣ переглянути.

Львôвъ 4 Липня 1881.

(7246 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 7686. Brodzki c. k. Sąd powiatowy ogłasza na podstawie rekwizycyi Złoczowskiego c. k. Sądu obwodowego jako władzy konkursowej z 11 czerwca 1881 l. 3559, że 31 października i 15 listopada 1881 o godzinie 10 rano, odbędzie się w Sądzie licytacya sumy 106 rubli (a 1 zł. 24 ct.) w stanie biernym realności Nr. 568 w Brodach na rzecz upadłej firmy handlowej Chaje Katzenellenbogen i Feigi Schleifer intabulowanej, za lub wyżej ceny szacunkowej.

O czem interesentów i z miejsca pobytu niewiadomych przez ustanowionego kuratora adwokata dra Henryka Starzewskiego z substytucyą dra Jana Kurysia, zawiadamiam z tem, że dalsze warunki licytacyjne można w sądzie przejrzeć.

Brody dnia 18 września 1881.

(7252 1—3) **Edykt.**

L. 1933. C. k. Sąd powiatowy w Skawinie podaje do wiadomości, że w sprawie egzek. gminy m. Skawiny przeciw Maryannie Piątkowskiej, Jędrzejowi i Antoniemu Piątkowskim, tudzież niel. Janowi Ludwikowi, Jakóbowi, Maryan Piątkowskim i Magdal. z Piątkowskich Paździurkiewiczowej, pto 353 zł. 17½ ct.. odbędzie się w dniu 28 października, w dniu 25 listopada 1881 egzek. sprzedaż przez publiczną licytacyę posiadłości l. wyk. hip. 144 i 513 gm kat Skawina objętych Maryanny Piątkowskiej w jednej połowie, zaś Jana Ludwika, Jakóba, Maryanny, Antoniego i Jędrzeja Piątkowskich i Magdaleny Paździurkiewicz w drugiej połowie własnych, protokołem oszacowania z dnia 20 września 1880 bliżej opisanych i na 1290 zł. oszacowanych.

W razie nie sprzedania tych realności na powyższych dwóch terminach za cenę szacunkową lub powyżej takowej, wyznaczonym został celem ułożenia lżejszych warunków termin na dzień 16 grudnia 1881 o godz. 9 rano.

Cena szacunkowa wynosi 1290 zł., wadyum 129 zł. reszta warunków licytacyjnych przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Skawina dnia 24 sierpnia 1881.

(7114 1—3) **Edykt.**

L. 13534. C. k. Sąd krajowy podaje do powszechnej wiadomości, iż w skutek podania p. p. Kaile Marie Kronfeld i p. Józefy Jakubowskiej de praes. 28 maja 1881 l. 13530 przeciwko p. Józefie Ożegalskiej wniesionego celem zaspokojenia dłużnej sumy 215 w. a. z. p. n. dozwoloną i rozpisaną zostaje egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę sum 4000 zł. i 4499 zł. 33 ct. na rzecz Józefy Ożegalskiej na dobrach Kamionna i Pasierobice dom. 465 pag. 228 n. 39 on. i dom. 465 pag 233 n. 47 on zaintabulowanych, która to licytacya w tutejszym sądzie w trzech terminach to jest 28 listopada 1881 15 lutego 1882 i 5 kwietnia 1882 każdym razem o godzinie 10 rano, pod warunkami następując mi się odbędzie.

I Sumy te na 1 i 2 terminie tylko za nominalną wartość lub wyżej takowej na trzecim zaś także niżej tej wartości sprzedane będą bez ewikcyi za możność ich ściągnienia.

II. Cenę wywołania stanowi wartość nominalna tych sum.

III. Wadyum w gotówce lub papierach wartościowych do tego uprzywilejowanych podług kursu ostatniego w Gazecie Lwowskiej notowanego, lecz nie nad wartość nominalną, złożyć się mające, wynosi 850 złr. w. a.

IV Resztę warunków i ekstrakt hipoteczny tych sum w registraturze tut. sąd przejrzeć można.

O czem chęć kupna mających, tudzież wierzycieli hipotecznych którzyby po dniu 8 maja 1881 prawo hipoteki na tych sumach uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna albo późniejsze doręczone być nie mogły do rąk kuratora p. adw. Dr. Kaufmanna w Krakowie i przez edykta zawiadomienie otrzymują.

Kraków 10 czerwca 1881.

(7057 1—3) **Edykt.**

L. 9768. Zawiadamia się nieznanego z życia i miejsca pobytu Josla Raucha, że celem doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 20 kwietnia 1881 l. 4071 ustanowiono dlań kuratorem adwokata Dr Smutnego i temuż uchwałę tę doręczono.

Wzywa się go zatem o podanie kuratorowi środków obrony lub o zamianowanie innego zastępcy, gdyż skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu obwodowego

Przemyśl dnia 7 września 1881.

(7127 1—3) **Edykt.**

L. 41268. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w biórze 14 tut. sądu (c. k. radcy Mochnackiego) w celu zaspokojenia pretensyi 943 zł. 62 ct. w. a. Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie z pn. odbędzie się dnia 9 listopada i 5 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Maryanny Konoopakc z 2 ślubu Plemieckiej, Józefa Kazimierza Czerwca i Antoniego Stanisława i Franciszka Konopackich wedle D. m. 141 pag. 55 n. 12. 13. i 19 i 25 haer. należących 2/3 części realności pod l. 210¾ we Lwowie położonej na których terminach powyższe części realności tylko wyżej ceny wywołania 2075 zł 75⅓ ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 208 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że lub dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli Stanisława Kruczyńskiego, Franciszka Józefa Wereszczyńskiego Aleksandry Wereszczyńskiej, Aleksandry Maryi Wereszczyńskiej, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wyciągu tabularnego to jest po dniu 11 września 1881 rzeczowe prawa na realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły, adw. Dr. Bliżiński kuratorem, a jego zastępcą adw. Dr, Krzyżanowski mianowany został.

Lwów dnia 1 października 1881.

(7030) 1—3) **Edykt.**

L. 3253. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie powołuje nieobecnego Dmytra Tymca, aby się do jednego roku zgłosił do spadku po zmarłym w Sieniawie na dniu 24 lipca 1880. Bazylim Tymcu, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z kuratorem Aftanasem Wasylkiem przeprowadzone będzie.

Rymanów dnia 28 sierpnia 1881

(7139 1—3) **Edykt**

L. 9367 C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Englitza, iż w sprawie o wykreślenie adnotacyi sekwestracyi dochodów realności Nr. 91 w mieście Tarnowie położonej, celem doręczenia uchwały z dnia 25 listopada 1880 l. 16260 dla niego kuratora w osobie p. adw. Dra. Brzeskiego a zastępcą p. adw. Dr. Tokarza ustanowiono.

Tarnów dnia 11 sierpnia 1881.

(69105) **Edykt**

L. 6764. Samborski c. k. Sąd obwodowy uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Franciszkę z Jaworskich Swierczyńską, Aleksandrę Topolnicką, Jana Drotz Komarnickiego, Mikołaja Topolnickiego, Józefa i Różę Okolskich, Jana Wysoczańskiego, Anastazyę Wysoczańską, Maryę Julianę, Michała i Leona Wysoczańskich tudzież Jordana Wysoczańskiego; właścicieli części dóbr Wysocko wyżne powiatu Turczańskiego, a względnie tychże prawonabywców, że z powodu odezwy c. k miejscowej komisyi dla oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku w Turce z dnia 7 sierpnia 1881 do l. 3 celem zastępowania ich przy rozprawie względem oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku i oznaczenia prawa zastrzeżonego w § 4 ustawy z dnia 30 grudnia 1875 w tej mająć ności, ustanowił tymże kuratora ad actum p. Sobolewskiego, c. k. notaryusza w Turce, zaś zastępcą tegoż p. dra Budzynowskiego w Samborze zamieszkałych, któremu to kuratorowi wspomnianemu wyżej właścicieli dóbr Wysocko wyżne potrzebną do zastępowania tychże w tej sprawie informacyę przesłać lub do komisyi miejscowej wyżej rzeczonej, zgłosić się mają.

Sambor 16 sierpnia 1881.

(7255) **Ogłoszenie.**

L. 7006. C. k. Sąd powiatowy w Trembowli ogłasza, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Ćmielówka na dniu 18 października 1881 rozpocznie.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw z stosowne uzna.

Trembowla dnia 8 października 1881.

Doniesienia prywatne.

Za rogatką grodecką koło Lwowa są do sprzedania **drzewa owocowe** 3000 sztuk, przeważnie **jabłka** zaszczepione najszlachetniejszemi gatunkami, po cenach od **20 cent.** do **1 złr.** Zamówienia **od 15 października.** — Listy adresować: **Lwów** Dworzec (700 5—6)

Wilhelm R. Doms
Fabryka Rumu, Likworów etc.

WINOGRONA
kuracyjne z Vöslau
szczepów włoskich.
Poleca takowe w miejscu jako też i na prowincyę.
Zamówienia uskutecznia odwrotnie
F. W. Królikowski
we Lwowie. (6489 2—?)

Poszukuje się
majątku ziemskiego
ile możności przy kolei, w cenie 50.000 do 60 000 złr., któryby przynosił nie mniej jak 6% czystego dochodu, był w dzierżawie i nadal w takowej pozostawał. — Zgłoszenia pisemne bezpośrednio od właścicieli przyjmuje **adwokat Moszyński we Lwowie** przy ulicy Karola Ludwika l. 1 (7258 1—3)

Na sprzedaż
Piękna realność we Lwowie,
przestrzeni sążni □ 612 — składająca się z placu, z domem — oficyną z przynależytościami i znacznemi dochodami.

Wiadomości udzieli właściciel **Łazienek sw. Anny.** (6727 19—3)

WINOGRONA
z VÖSLAU
szczepu włoskiego
(kuracyjne)
poleca handel
Karola Bałłabana
we LWOWIE
Łaskawe zlecenia uskutecznia odwrotną pocztą. (6471 14—?)

Nauczycielka
posiadająca język francuski, niemiecki, grę na fortepianie i objekta szkolne, **poszukuje posady na [illegible]** Bliższa wiadomość w biurze **Józefa BIRKLEGO, Lwów, Rynek l. 26.** (6758 4 4)

Winogrona
dojrzałe i słodkie, świeżo rwane, jak niemniej **brzoskwinie, gruszki i jabłka** rozsyła w koszykach o 5 kilo za pobraniem 1 zł. 50 ct., za przesłaniem, zaś należytości z góry po 1 zł. 40 ct. franco do każdej stacyi pocztowej. (6811 7—10)
Edw. Rittinger
właściciel winnic w **Werschetz** (w **Banacie**).

Ukończony uczeń 4tej klasy
łacińskiej, z porządnego domu, szuka umieszczenia na prowincyi jako **praktykant aptekarski** Zgłoszenia pod adresem: **A. P, Rynek l. 17, I. piętro.** (7261 1—3)

Ulubione tegoroczne Walce
przez tutejsze kapele grywane
Sampelen
Mädchenlaunen
cena złr. 1 (7259 1—3)
wyszły nakładem księgarni
Seyfartha i Czajkowskiego
we Lwowie
i są do nabycia we wszystkich księgarniach na prowincyi.

PAN TADEUSZ
Adama Mickiewicza
z illustracyami **E. M. Andriollego.**

Sześć już zeszytów tej wytwornej edycyi, a pierwszej illustrowanej od pojawienia się „Pana Tadeusza" w druku, opuściło prasę drukarską. Przychylne i zaszczytne głosy dziennikarstwa krajowego, które powitały tę publikacyę, stanowią dla „Pana Tadeusza" mojego wydania, jak najzaszczytniejszą rekomendacyę. Każdy zeszyt „Pana Tadeusza" z illustracyami Andriollego kosztuje **1 zł. 80 ct.**, a z przesyłką pocztową **2 zł.** Zapisujący się na pierwszy zeszyt, zobowiązują się do odbioru dalszych, których będzie **12.** Prenumeratę na „Pana Tadeusza" przyjmują oprócz mojej, także wszystkie inne księgarnie w kraju i za granicą.

Księgarnia F. H. RICHTERA
(H. Altenberga we Lwowie, hotel Europejski.) (7205 2—3)

Majątek do nabycia w centrum PODOLA, dający przez dzierżawę **6 procent.** — **Ul. Zielona l. 4. — Józef ZAWADZKI.** (7237 2—3)

Obwieszczenie.

L. 4605.

C. k. uprzyw. galicyjski
Zakład kredytowy włościański.

Podaje się do wiadomości, że z powodu wydawanych obecnie za zezwoleniem W. c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 3 października 1881, L. 5122, Listów dłużnych i Obligacyj komunalnych **pięcprocentowych,** Zakład kredytowy włościański udziela zwykłe pożyczki hipoteczne na **8%,** zaś dla gmin jako takich na **7%** rocznie.

Procent zwłoki od rat, niepłaconych w terminie oznaczonym, wynosić będzie o 1% wyżej nad ustanowioną stopę pożyczkową, zatem przy pożyczkach zwykłych 9%, zaś przy pożyczkach gminnych 8% od sta rocznie.

Pożyczki dawniejsze mogą być na żądanie dłużników w drodze **konwersyi** przemienione na niższą obecnie stopę procentową.

Dyrekcya.

Lwów dnia 12 października 1881. (7233 2—3)

Wyszczególnione
Czteroma medalami zasługi i listem pochwalnym.
Antilenttilia.

Usuwa z twarzy piegi, opalenie słoneczne, plamy żółte i brunatne. Twarzy nadaje naturalną białość i nieporównaną delikatność. Działanie tego cudownego środka polega na tem, że naskórek pod wpływem Atlenttilii mięknieje, oddziella się a stare, pomarszczone i zgrubiałe komóreczki naskórka wraz z barwinkiem tworzące piegi i plamy ustępują; dlatego też osoby posiadające twarz szorstką, grubą, żółtą, lub martwą, po użyciu Antilenttilii odzyskują delikatność białość i prawdziwy młodzieńczy wyraz twarzy. Anilenttilę polecam z tem przekonaniem, że jako środek hygieniczny, odmładzający i oczyszczający skórę nie ma sobie równego, jest on zupełnie nieszkodliwy i znalazł powszechne uznanie. Cena . . . 2·—

Ołówki do brwi i rzęsów, czarne i blond w celu podniesienia wyrazistości . —·60
Ołówki czerwone i niebieskie do robienia kresek, dających pewien odcień koło ócz —·60
Mączka ryżowa do twarzy . . . —·20 i —·35
Pudr hygieniczny. Codziennie używany zapobiega tworzeniu się wyrzutów, odświeża, bieli i wydelikatnia płeć . . . —·50 i 1·—
Pudr książęcy biały, jest prawdziwym anf[illegible]rem w sztuce kosmetycznej, nie zawiera bowiem w swym składzie ani bizmontu ani ołowiu, ani też żadnych metalicznych pierwiastków szkodliwych zdrowiu i pomimo tego przyjemnie przylega do twarzy, nadaje śliczną, naturalną i bardzo przyjemną białość, delikatność i świeżość, małe pudełko . . —·60
całe pudełko . . . 1·— i 1·50
Pudr książęcy, cielisto różowy dla blondynek i
Pudr książęcy cielisto-żółtawy, dla brunetek i szatynek, pudełko po —·70 i 1·20 i 1·60
Róż tłusty. Przez posmarowanie ust lub policzków, otrzymuje się naturalny i piękny rumieniec —.50
Róż sułtański, najprzedniejszy, służy do nadania naturalnych i prawdziwie pięknych rumieńców, pudełko . . . 1.50
Barwiki teatralne, do charakteryzowania scenicznego: Nr, 1. kolor biały, Nr. 2. blady, Nr. 3. cielisto-jasno-różowy dla młodych blondynów, Nr. 4. cielisto-różowy dla szatynów, Nr. 5. cielisto ciemno różowy dla brunetów, Nr. 6. ciemno cielisto smagły, Nr. 7. arabski opalony dla typów wiejskich, Nr. 8. kolor stary, Nr. 9. zgrzybiały, Nr. 10. kolor rdzawy dla oznaczenia zmarszczek, Nr. 11. balwerski dla oznaczenia zarostu, Nr. 12. maurytański, Nr. 13. kolor afrykański sztuka . . . —·25
Pudr brylantowy, dla brunetek, dla nadania świetności . . . —·50
Pudr złoty, dla blondynek . . . —·50
Pudr srebrny, dla blondynek . . . —·50

Jan Ihnatowicz mag. farm. i chemik sądowy.
Fabryka we Lwowie, Filia w Krakowie Sukiennice l. 20. (1527 6—?)

Ogłoszenie.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny
Bank hipoteczny
podaje niniejszem do wiadomości,
iż odtąd wydawać będzie tak na **dobra ziemskie,** jakoteż i na realności pożyczki także
w 5 procentowych
LISTACH HIPOTECZNYCH

(niepremiowanych) tańsze od pożyczek w 6 procentowych listach hipotecznych dotychczas udzielanych.

Ze względu na niższą stopę oprocentowania, dłuższy okres amortyzacyjny i wynikające ztąd znaczne obniżenie rat półrocznych, pożyczki te odpowiadać będą szczególnie potrzebom szukających kredytu hipotecznego.

Bliższych informacyj udziela Bank na żądanie franco.

Lwów 31 lipca 1881. **Dyrekcya.**

(6932 2—?)

K. k. priv. allgemeine österreichische Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am **1. October 1881** stattgefundenen **siebenundzwanzigsten Ziehung** der **5%igen 33-jährigen** B. N. **Pfandbriefe österreichischer Währung der k. k. privilegirten allgemeinen österreichischen Boden-Credit-Anstalt** wurden nachfolgende Stücke gezogen:

Die derzeit im Umlaufe befindlichen und nicht schon in einer früheren Ziehung verlosten Pfandbriefe der Nummern:

à fl. 100: Nr. 1001 bis 2000, 3001 bis 4000, 4001 bis 5000, 6001 bis 7000. 7001 bis 8000, 8001 bis 9000 11.001 bis 12.000, 12.001 bis 13.000, 13.001 bis 14.000, 15.001 bis 16.000, 16 001 bis 17.000, 23.001 bis 24.000.

à fl. 1000: Nr. 2001 bis 2500, 4501 bis 5000, 6501 bis 7000, 7501 bis 8 00 12·001. bis 12.500. 12.501 bis 13.000, 13001 bis 13.500, 13.501 bis 14.000, 15.001 bis 15 500, 16.501 bis 17.000, 17.501 bis 18.000. 21.001 bis 21.500, 21 501 bis 22.000.

à fl. 5000: Nr. 801 bis 850. 1051 bis 1100, 1251 bis 1300.

Die Rückzahlung der gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom **1 Jänner 1882** an bei der **gesellschaftlichen Hauptcassa** in **Wien.**

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1 Jänner 1882 auf. Die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfandbriefe vom Capital in Abzug gebracht.

Nachverzeichnete, **bereits bei den früheren Verlosungen gezogene** 33-jährige Banknoten- Pfandbriefe der Anstalt sind **bis heute zur Einlösung nicht präsentirt** worden, und zwar:

à fl. 100; 9 30 43 49 86 119 173 191 272 324 347 440 452 455 463 580 639 651 671 702 710 732 735 776 791 801 812 828 [illegible] 904 921 927 945 968 979 981 **1**024 061 070 077 200 230 253 295 377 424 435 436 471 567 [illegible] 742 764 772 828 854 902 978 979 990 992 **2**008 060 176 204 218 336 341 354 379 400 406 440 458 490 561 588 598 603 610 685 768 807 840 864 877 884 926 954 **3**047 066 084 090 148 219 233 243 259 280 288 259 248 349 371 373 400 408 430 487 499 544 551 566 639 653 743 755 794 847 870 911 934 945 948 968 **4**034 044 054 062 070 086 087 222 235 242 279 304 304 397 416 447 509 570 577 644 670 700 723 742 837 856 890 904 914 952 **5**005 020 130 141 143 176 194 226 275 309 317 399 446 453 471 482 644 645 656 659 719 723 746 821 867 880 885 931 944 **6**008 084 156 246 248 275 311 341 342 360 374 386 446 506 534 617 755 799 810 832 935 940 980 983 **7**055 084 162 329 359 423 453 458 514 526 528 535 574 661 678 744 771 773 800 918 919 937 **8**014 087 088 154 172 212 243 264 352 364 438 452 479 505 538 576 597 624 717 732 774 809 849 862 873 895 941 992 **9**103 150 200 202 249 251 260 341 372 612 624 649 691 693 768 771 772 774 812 852 930 956 982 **10**025 078 094 103 130 159 183 192 221 277 408 434 453 513 546 553 600 6 7 630 657 714 738 754 755 763 867 997 **11**015 016 072 156 186 188 216 264 354 356 380 418 444 451 476 492 498 547 609 634 805 807 808 81[illegible] 881 882 890 981 990 **12**039 049 059 062 072 108 121 159 162 250 260 264 293 318 433 516 532 543 616 635 692 744 761 792 815 819 833 918 924 **13**018 026 027 029 062 089 101 119 146 153 159 169 170 176 260 293 333 334 450 453 457 460 513 516 518 543 578 616 621 704 777 785 830 971 **14**032 048 062 093 158 206 221 292 408 447 471 506 510 535 555 607 631 638 658 692 703 769 787 801 836 845 867 890 935 956 980 **15**069 147 276 406 454 455 520 523 534 569 623 631 648 696 699 740 791 799 800 924 **16**036 064 149 152 155 169 197 203 256 262 293 341 382 492 504 551 553 612 619 632 709 820 826 841 848 860 872 949 **17**027 028 076 077 091 105 113 117 120 169 182 303 338 344 346 350 386 397 400 414 420 436 469 488 508 582 674 691 734 740 775 876 **18**064 175 273 211 231 262 370 476 502 533 547 597 619 639 763 810 838 849 870 878 951 958 959 977 991 **19**020 140 169 309 311 316 345 359 368 415 624 650 662 705 757 839 840 923 929 994 **20**058 119 208 219 234 291 314 343 361 387 404 481 498 528 544 545 560 585 644 657 684 724 840 856 857 858 870 923 924 967 978 **21**079 118 165 305 489 600 510 517 527 537 584 642 677 695 705 834 916 923 955 963 985 **22**069 120 156 159 166 211 225 255 287 291 298 302 303 322 324 326 353 359 363 408 412 418 434 445 470 533 534 579 589 597 615 626 629 637 638 651 701 705 781 784 829 846 897 948 957 959 979 **23**144 163 166 224 238 251 411 415 438 446 **24**017 102 146 145 **30**104 218 297 300 726 746 827 966 **31**015 105 110 181 464 480 780 **32**023.

à fl. 1000: 136 327 500 565 582 593 672 674 733 741 891 922 995 **1**051 109 115 162 192 264 361 501 506 599 922 **2**021 023 098 425 551 582 617 623 679 872 918 957 988 **3**148 304 347 361 481 825 **4**019 093 139 573 576 631 707 848 **5**030 109 137 225 259 316 451 672 702 712 720 736 764 785 792 910 917 **6**059 077 202 322 409 410 730 882 987 **7**165 253 268 334 407 448 **8**015 020 143 156 224 229 234 268 270 373 276 367 372 379 385 459 511 639 662 666 785 830 **9**057 077 246 247 256 375 381 590 591 712 749 **10**003 192 215 478 482 514 760 899 **11**011 032 100 189 216 285 458 574 683 701 707 714 771 856 969 **12**080 198 162 168 184 253 299 308 637 739 846 935 **13**026 104 311 369 375 388 424 425 547 563 571 575 579 628 722 894 923 934 946 953 [illegible] 34 **14**034 043 172 259 427 547 723 789 904 971 980 **15**038 076 088 156 154 250 263 346 445 456 455 832 843 866 869 **16**003 005 028 040 068 087 327 384 715 791 814 817 842 847 956 **17**051 213 567 587 608 625 740 758 **18**058 097 142 151 182 298 299 315 451 598 781 827 828 853 902 942 966 **19**066 321 338 392 717 899 913 915 932 **20**019 035 115 325 476 **21**392 434 558 563 564 638 **22**045 051 071 249 250 342 367 558 590 793 922 **23**265 327 336 338 463 558 613 666 895 **24**523 604 763 **30**156 197 317 331 455 785 865 **31**639 785 807 **32**922 722 **33**003 165,

à. fl. 5000: 42 238 432 467 551 748.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „Schlöglmühl".